Informace k maturitní zkoušce 2027

dle vyhlášky č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou, v platném znění (dále jen maturitní vyhláška)
a
dle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, v platném znění (dále jen školský zákon).

Obsah:

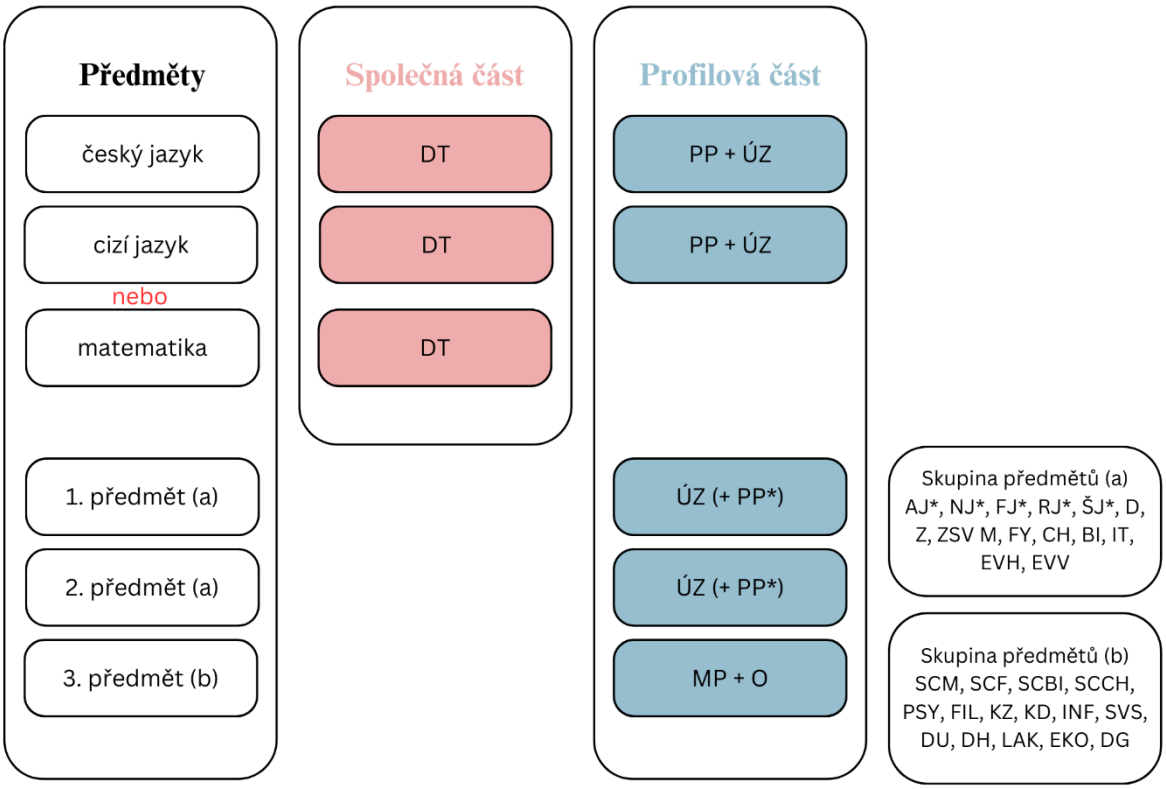
Organizace profilové části maturitní zkoušky ..... - 2 -
Pokyny pro vypracování maturitní práce ..... - 5 -
Podrobná pravidla psaní maturitní práce ..... - 9 -
Hodnocení maturitní práce ..... - 25 -
Zadání maturitní práce a konzultace ..... - 27 -
Hodnocení zkoušek profilové části maturitní zkoušky ..... - 29 -
Nahrazení zkoušky standardizovanou zkouškou ..... - 48 -
Seznam maturitní četby ..... - 52 -
Maturitní otázky ..... - 59 -

Organizace profilové části maturitní zkoušky

- Skladba profilové části maturitní zkoušky vychází z § 79 školského zákona.
- Povinnou zkouškou pro všechny žáky je zkouška z českého jazyka a literatury konaná formou písemné práce a formou ústní zkoušky.
- Pokud si žák ve společné části zvolí cizí jazyk, skládá v profilové části povinně také zkoušku z tohoto cizího jazyka konanou formou písemné práce a formou ústní zkoušky.
- Žáci se dále přihlašují ke třem povinným profilovým zkouškám z různých předmětů organizovaných školou. Dvě zkoušky jsou ústní zkoušky před zkušební maturitní komisí. Jedna zkouška je pak formou vypracování maturitní práce a její obhajoby před zkušební maturitní komisí.
- Ústní maturitní zkoušku v profilové části lze skládat pouze z povinných předmětů:
    - anglický jazyk (součástí je také písemná práce),
    - německý jazyk (součástí je také písemná práce),
    - francouzský jazyk (součástí je také písemná práce),
    - ruský jazyk (součástí je také písemná práce),
    - španělský jazyk (součástí je také písemná práce),
    - dějepis,
    - zeměpis,
    - základy společenských věd,
    - matematika,
    - fyzika,
    - chemie,
    - biologie,
    - informatika,
    - estetická výchova hudební,
    - estetická výchova výtvarná.
- Jednu povinnou profilovou zkoušku konanou z cizího jazyka lze nahradit výsledkem úspěšně vykonané standardizované zkoušky podle školského zákona a maturitní vyhlášky. Bližší informace jsou uvedeny v kapitole Nahrazení zkoušky standardizovanou zkouškou.

- Zkoušku konanou formou maturitní práce s obhajobou lze konat z volitelných předmětů zařazených do školního vzdělávacího programu:
    - seminář a cvičení z matematiky,
    - seminář a cvičení z fyziky,
    - seminář a cvičení z biologie,
    - seminář a cvičení z chemie,
    - seminář z psychologie,
    - seminář z filozofie,
    - kapitoly ze zeměpisu,
    - kapitoly z dějepisu,
    - informatika a programování,
    - společenskovědní seminář,
    - dějiny umění,
    - dějiny hudby,
    - literatura a komunikace,
    - ekonomie,
    - deskriptivní geometrie.
- Žák může vykonat nejvýše dvě nepovinné maturitní zkoušky (jednu zkoušku společné části a jednu zkoušku profilové části), pro které platí stejná pravidla jako pro volitelné zkoušky v profilové části maturitní zkoušky. Do portfolia nepovinných zkoušek společné části je zařazen předmět Matematika rozšiřující.

Schéma maturitní zkoušky

Pokyny pro vypracování maturitní práce

Výběr tématu, vedení a odevzdání

Formou maturitní zkoušky je vypracování maturitní práce a její obhajoba před zkušební maturitní komisí (§79 odst. 4a Školského zákona).

Téma maturitní práce si žák volí z témat určených ředitelem školy do 31. 10. příslušného školního roku[1]. Pokud si žák ve stanoveném termínu téma nezvolí, vylosuje si jedno téma z nabídky určené ředitelem školy.

Vedoucího i oponenta maturitní práce stanoví ředitel školy s přihlédnutím ke zvolenému tématu.

Název maturitní práce, předmět a způsob zpracování, pokyny k obsahu a kritéria hodnocení vyplní vedoucí maturitní práce ve spolupráci s žákem elektronicky v dokumentu **Zadání maturitní práce**.

V průběhu vypracování práce je třeba uskutečnit nejméně **2 konzultace** s vedoucím práce. Tyto konzultace probíhají prezenčně, ve výjimečných a opodstatněných případech mohou probíhat také elektronicky.

Termín první konzultace:

jarní termín: nejpozději **30. 11.**
podzimní termín: nejpozději **30. 6.**

Termín druhé konzultace:

jarní termín: nejpozději **15. 1.**
podzimní termín: nejpozději **15. 7.**

Průběh konzultací bude zaznamenán do dokumentů Zápis z první/druhé konzultace, které vyplní vedoucí maturitní práce ve spolupráci s žákem elektronicky ihned po ukončení konzultace. V případě dalších konzultací nebo v případě potřeby dalšího zápisu může vedoucí práce využít dokument Zápis poznámek k maturitní práci. Tento dokument vyplní vedoucí maturitní práce ve spolupráci s žákem elektronicky. V případě elektronické konzultace si žák domluví s vedoucím práce termín na vyplnění a podepsání dokumentu Zápis z první/druhé konzultace, a to v nejbližším možném termínu po elektronické konzultaci.

[1] V případě, že žák maturuje v podzimním termínu v rámci řádného termínu, volí si téma maturitní práce do 20. 6. příslušného školního roku.

Kopii Zadání maturitní práce a originály Zápisu z první/druhé konzultace, případně Zápisu poznámek k maturitní práci vloží žák do jednoho z výtisků maturitní práce. Do druhého výtisku maturitní práce vloží žák kopii těchto dokumentů. Dokumenty žák vloží ihned za titulní stranu, tyto strany nejsou číslovány a do číslování se nezapočítávají.

Termín odevzdání maturitní práce:

jarní termín: nejpozději **17. 2.**
podzimní termín: nejpozději **31. 7.**

V případě, že tímto dnem je sobota nebo neděle, se práce odevzdává nejbližší pracovní den před tímto termínem. Je nutné odevzdat dva exempláře výtisků maturitní práce + 1x elektronická verze. Odevzdáním maturitní práce se tedy rozumí odevzdání dvou identických výtisků maturitní práce a zároveň identické elektronické verze. V případě, že žák ve stanoveném termínu neodevzdá maturitní práci, je práce hodnocena 0 body. Pokud se bude elektronická verze lišit od tištěné verze nebo pokud bude elektronická verze odevzdána po stanoveném termínu, mohou tuto skutečnost promítnout vedoucí a oponent do svých návrhů hodnocení.

Rozsah maturitní práce je minimálně 15 normostran bez úvodní části, seznamu zdrojů a příloh. Normostrana musí obsahovat 1 800 znaků (symbolů a mezer). Počet normostran lze v prostředí MS Word získat jako „Znaky (včetně mezer)“ (bez textových polí, poznámek pod čarou a vysvětlivek, v zápatí prostředí MS Word) vydělené číslem 1 800. Maximální počet stran může určit vedoucí maturitní práce při první konzultaci. Pokud není dodržen stanovený rozsah práce, obdrží žák za práci 0 bodů.

Každá práce by měla přinášet osobitý pohled na problematiku. V práci by měl být patrný osobní přínos. Žák musí splnit zadané téma práce. Pokud není splněno zadané téma, žák obdrží za práci 0 bodů. Pokud se prokáže, že žákova maturitní práce je plagiátem, obdrží žák za práci 0 bodů. Plagiáty se kontrolují pomocí webové služby odevzdej.cz. Plagiátem je rozuměno „představení duševního díla jiného autora půjčeného nebo napodobeného v celku nebo z části, jako svého vlastního.“ (ČSN ISO 5127-2003). Jedná se tedy o vydávání cizího díla za vlastní, ale též nedbalé, nepřesné uvedení citovaného zdroje či opomenutí (i když je neúmyslné) citování zdroje.

V případě, že se žák nedostaví na povinnou konzultaci (nebo v rámci elektronické konzultace nereaguje), je žákovi v hodnocení vedoucího i oponenta strženo 10 bodů za každou neproběhlou povinnou konzultaci, maximálně tedy v součtu 20 bodů (v případě nedostavení se na obě konzultace). V případě, že se žák v názvu práce odchýlí od původního názvu práce

v Zadání maturitní práce, ale zároveň dodrží téma jako takové, je žákovi v hodnocení vedoucího i oponenta strženo 10 bodů. V případě, že žák zadané téma nedodržel, obdrží v hodnocení vedoucího i oponenta 0 bodů.

Maturitní práce musí být psána v českém jazyce.

Obhajoba maturitní práce probíhá před maturitní komisí. Délka trvání obhajoby maturitní práce je 15 minut přípravy k obhajobě a 15 minut ústní obhajoby maturitní práce. K obhajobě může žák využít prezentaci, kterou musí odevzdat v elektronické podobě.

Termín odevzdání prezentace k obhajobě maturitní práce:

jarní termín: nejpozději **9. 5.**
podzimní termín: nejpozději **31. 8.**

V případě, že tímto dnem je sobota nebo neděle, se práce odevzdává nejbližší pracovní den před tímto termínem. V případě pozdního odevzdání či neodevzdání prezentace k obhajobě maturitní práce mohou tuto skutečnost promítnout vedoucí a oponent do svých návrhů hodnocení.

Odevzdat:

a) 2 kompletní exempláře výtisků (Komplet obsahuje: Text + Přílohy) – odevzdání třídnímu učiteli

Knihařské zpracování: kroužková vazba s podložkou a transparentním krytím.

b) 1 elektronickou verzi práce ve formátu .docx (ve výjimečných případech a po domluvě s vedoucím i oponentem práce lze odevzdat v jiném formátu) prostřednictvím Zadání v MS Teams do Teamu Maturanti;

název souboru bude třída_příjmení_jméno (např. 4A Novák Jan.docx)

c) 1 prezentace k obhajobě. Prezentace bude odevzdána ve formátu .pptx (ve výjimečných případech a po domluvě s vedoucím i oponentem práce lze odevzdat v jiném formátu) prostřednictvím MS Teams v Teamu Maturanti

Prezentace:

1. Ve formátu pptx.
2. Číslovat stránky/listy prezentace.
3. Větší přílohy mohou být odevzdány zvlášť prostřednictvím MS Teams, případně na datových nosičích (flash disk, CD/DVD).
4. Grafické požadavky: přehledné členění textu + 18, 24 bodů velké písmo, nejlépe černé (písmo Arial) + kontrastní barvy + obrázky + grafy + schémata.
5. 1. stránka – Název práce + jméno a příjmení třída + měsíc a rok dokončení práce + název školy. Úprava vlastní, podle vzoru pro textovou část.
6. Poslední strana – „Děkuji za pozornost“ + jméno a příjmení. Případně Použité zdroje použité v prezentaci (pokud není na samostatném listu) nebo poděkování firmám, jejichž materiály byly použity.

Podrobná pravidla psaní maturitní práce

1 Pořadí jednotlivých částí práce

Práci lze v zásadě rozčlenit do tří hlavních částí: úvodní část, vlastní obsahová část a přílohy.

1.1 Úvodní část

Úvodní část obsahuje: titulní stránku
prohlášení
poděkování
anotaci
obsah

Titulní stránka obsahuje logo školy (ke stažení na webu školy), název školy, název práce (název práce je psán velikostí 22 tučně), typ práce (v tomto případě Maturitní práce), plné jméno autora, jméno vedoucího práce, třídu, školní rok, předmět, místo, měsíc a rok vypracování.

Formuláře Zadání maturitní práce, Zápis z první/druhé konzultace, případně Zápis poznámek k maturitní práci (v jedné práci originál, ve druhé kopie).

Prohlášení o samostatnosti při vypracovávání práce. *Prohlášení* obsahuje text: „*Prohlašuji, že předloženou práci jsem vypracoval samostatně, pouze za užití zdrojů uvedených v závěru práce*.“, datum a váš vlastnoruční podpis. V případě, že autor využil při psaní práce nástroje umělé inteligence, je součástí čestného prohlášení také text: „*Dále prohlašuji, že při tvorbě této práce jsem použil/použila nástroje umělé inteligence, a to takové a k takovým účelům, které deklaruji v úvodu práce. Umělou inteligenci jsem využíval/využívala v souladu se Stanoviskem Gymnázia J. V. Jirsíka k využívání umělé inteligence. Veškerý takto vytvořený obsah jsem ověřil/ověřila a přebírám za něj plnou zodpovědnost*.“

Poděkování vedoucímu práce za pomoc, popřípadě dalším osobám (na samostatné stránce, zarovnané k dolnímu okraji).

Anotace je stručný popis obsahu dokumentu o několika větách (doporučeno 5–10 řádků, max. 1 strana). Jejím účelem je především informovat o tématu práce. Anotace neobsahuje způsob řešení ani výsledky, může však obsahovat metody použité k dosažení cílů práce. Pod anotací se uvádí tři až pět klíčových slov, která charakterizují danou práci.

Obsah je vygenerován automaticky z názvů kapitol a podkapitol (které jsou číslované pomocí víceúrovňového číslování nadpisů) včetně čísel stran (na samostatné stránce).

Ukázková úvodní část práce je ke stažení na webu školy ve formátu PDF.

1.2 Hlavní obsahová část

Hlavní obsahová část je tvořena vlastním textem s ilustracemi a tabulkami. Tato část má číslované kapitoly (všechny nadpisy v celé práci stejným typem písma).

Začíná kapitolou obvykle nazvanou Úvod, ve které autor čitatele seznámí s důvody, proč se rozhodl zpracovat dané téma (odborné zdůvodnění, osobní důvody jen velmi okrajově nebo vůbec), jaký je momentální stav výzkumu v této oblasti a stručně nastíní, kam jeho práce směřuje (cíl práce). Tato kapitola nás uvádí do problematiky, nedělí se do podkapitol. Závěrečná část úvodu slouží k deklarování práce s umělou inteligencí. Autor zde vyjmenuje všechny nástroje umělé inteligence, které během psaní práce použil, a uvede účely, ke kterým jednotlivé nástroje použil ve formátu: "*Při přípravě této práce byl využit nástroj* [NÁZEV; WEBOVÁ ADRESA] *za účelem* [ÚČEL].“

Hlavní část bývá rozdělená do kapitol (maximálně 3 úrovně). Někdy bývá práce rozdělena na část teoretickou a praktickou. V teoretické části jsou shrnuty použité vzorce a podrobně rozveden stávající stav znalostí o dané problematice. Tato teoretická část není ovšem nosná a neměla by představovat hlavní část práce ani rozsahem ani důležitostí.

Na část teoretickou navazuje zpravidla část praktická, ve které autor popíše jím dosažené výsledky nebo formuluje nové teorie.

Poslední číslovanou kapitolou je Závěr, ve kterém autor stručně zrekapituluje nejdůležitější výsledky práce a jejich zhodnocení. Lze také uvést, na co by v budoucnosti mělo být navázáno, co by mělo být předmětem dalšího výzkumu.

1.2.1 Číslování stránek

Úvodní část práce nemá zapsané číslování, ale její stránky se počítají. Titulní stránka se nezapočítává vůbec. Taktéž vložený formuláře Zadání maturitní práce, Zápis z první/druhé konzultace, případně Zápis poznámek k maturitní práci se nezapočítávají. První stránkou se zapsaným číslem tedy bude stránka obsahující Úvod a číslo bude podle rozsahu úvodní části, např. 4. Čísla budou umístěna v zápatí. (Návod: rozdělte text do oddílů, ve druhém začněte stránkování od požadované hodnoty. Pokud bude vaše práce obsahovat přílohy, udělejte seznam příloh jako další oddíl. Použijte číslování jako funkci, abyste mohli vygenerovat obsah automaticky.) Poslední číslovanou stránkou bude Seznam příloh (pokud existuje, jinak Seznam použitých zdrojů).

1.3 Zdroje

Po „Závěru“ následuje na nové stránce „Seznam použitých zdrojů“, tj. očíslovaný soupis bibliografických citací – Bibliografie (všechny cizí materiály použité ve vaší práci, včetně WWW stránek). Do bibliografie se uvádí jen ty prameny, na které se autor odkazuje v textu. Ukázka citace je na konci této části.

Očíslovaný seznam použitých zdrojů musí být na konci textové části na samostatné stránce. Citace v celé práci musí splňovat citační normu dle autorského zákona a citační normy ČSN ISO 690 (v případě potřeby je k nahlédnutí v kanceláři školy). Porušení autorského zákona či citační normy může mít za následek hodnocení práce nedostatečné.

Osobní zkušenosti a doporučení konkrétních osob ze soukromého rozhovoru je možno uvádět přímo v textu, nejlépe však se souhlasem dotyčné osoby.

Přímá citace (v uvozovkách, kurzívou) má za uvozovkami v hranaté závorce číslo odkazu na seznam zdrojů a stránku. Příklad: „*V jedné situaci byl šťastnější než báječný hrdina románu. Nikdy nezakusil – vždyť neměl nikdy proč to zakusit – tu poněkud groteskní hrůzu ze zrcadel a vyleštěných kovových ploch a nehybné vodní hladiny, hrůzu, která toho mladého Pařížana přepadla v životě tak časně a kterou vyvolalo nenadálé odumírání krásy, jež kdysi zřejmě bývala velmi pozoruhodná*.“ [1, s. 186]

Nepřímá citace je bez uvozovek, ne kurzívou, pouze se za odstavcem musí do hranaté závorky uvést číslo odkazu a případně stránky, ze které je citace parafrázována. Příklad:

> Protagonista jediného románu Oscara Wilda uvádí, že nikdy netrpěl hrůzou ze zrcadel či jiných lesklých ploch, na kterých se mohl objevit jeho odraz. V této situaci se porovnává s hrdinou knihy, kterou momentálně čte, a poukazuje na patrný rozdíl v psychickém stavu obou postav. [1, s. 186]

Pokud se v odstavci vyskytuje víc stránek, ze kterých je parafrázováno, v následné závorce musí být uvedeny všechny odkazy. V případě více zdrojů je vhodné odkazy rozdělit do více závorek. Správnost citace je možno ověřit na webové stránce http://www.citace.com.

Pokud je odkaz dlouhý, je možné použít poznámku pod čarou.

Části textu vygenerované umělou inteligencí musí být označeny poznámkou pod čarou a musí být řádně ocitovány podle následující struktury:

Tvůrce. *Název služby*. Formát a typ zdroje. Verze. Datum vydání, datum úprav/revize. Dostupnost. [Datum citování]. Prompt použitý pro generování a ukázka z chatu jsou uvedeny v příloze XYZ.

Příklad:

OPENAI. *Microsoft Copilot*. Online, generativní AI. Verze GPT-5. 2025. Dostupné z: https://copilot.microsoft.com/. [Citováno 2025-08-21]. Prompt použitý pro generování a ukázka z chatu jsou uvedeny v příloze 1.

1.4 Přílohy

Práce může obsahovat přílohy.

Před samotnými přílohami je uveden Seznam příloh. Přílohy obsahově navazují na hlavní textovou část a číslují se, např. Příloha 1 atd. Každá příloha začíná na samostatné stránce, stránky se nečíslují. Do příloh umisťujeme např. rozsáhlé zdrojové texty počítačových programů, statistické zpracování výzkumů v tabulkách, rozsáhlé tabulky, fotografie nebo jiný obrazový materiál, příručky, návody apod., které není vhodné umístit přímo do textu. Je nutné přílohy opatřit popisky a odvolávkami na umístění v textu. Týká se i příloh vytvořených umělou inteligencí.

Přílohy, které nemohou být součástí vazby, jako např. CD, DVD, flash disky, rozměrné nákresy apod. se vloží do pevné kapsy (obálky) vlepené do zadní strany desek nebo odevzdány pouze v elektronické podobě. Jsou-li přílohy rozsáhlé, mohou být také svázány samostatně. Tuto skutečnost je vhodné vždy konzultovat s vedoucím práce.

V případě, že práce obsahuje pasáže vygenerované umělou inteligencí, je nezbytné, aby použité prompty a snímky obrazovky zachycující konverzace s umělou inteligencí byly součástí příloh, a to tak, že pro každou vygenerovanou pasáž je vytvořena nová příloha. Toto pravidlo se netýká pasáží, ve kterých byla umělá inteligence použita ke kontrole gramatické a stylistické správnosti textu.

Přílohy budou číslovány samostatně od 1 (nečíslují se stránky, ale přílohy: „Příloha č.1.“). Každá příloha je na samostatné stránce.

2 Text

Při formátování textu se řídíme následujícími pravidly.

2.1 Formát stránky a textu

Velikost stránky:	A4 na výšku, psáno jednostranně Rozsah minimálně 15 normostran
Okraje:	Levý 4 cm Pravý 2 cm Horní 2,5 cm Dolní 2,5 cm
Číslování stránek:	Arabskými číslicemi, umístěnými v zápatí uprostřed ve tvaru - stránka - (např. - 2 -). Číslovat se začíná od 1. kapitoly. V *Úvodní části* nejsou viditelná čísla stránek, ale do číslování se započítávají s výjimkou titulní stránky. Poslední číslovanou stránkou je seznam příloh, pokud existuje, jinak seznam použitých zdrojů.
Číslování kapitol:	Číslování se provádí arabskými číslicemi. První kapitola začíná číslicí 1. Poslední číslovaná kapitola je Závěr. Za číslem první úrovně se nepíše tečka! (viz číslování v těchto pravidlech). Číslování dalších úrovní se provede tak, že mezi čísla označující pododdíly se vkládá tečka, přičemž za číslo, které označuje poslední úroveň, se tečka nepíše. Číslované nadpisy v textu neodsazujeme od levého okraje.
Řádkování v textu:	1,5
Velikost písma:	Hlavní úroveň nadpisu: 22 bodů Druhá úroveň nadpisu: 16 bodů Třetí úroveň nadpisu: 14 bodů Vlastní text: 12 bodů

Mezery před odstavci:	Hlavní úroveň nadpisu:	0 bodů
	Druhá úroveň nadpisu:	24 bodů
	Třetí úroveň nadpisu:	12 bodů
	Vlastní text:	0 bodů
Mezery za odstavci:	Hlavní úroveň nadpisu:	18 bodů
	Druhá úroveň nadpisu:	12 bodů
	Třetí úroveň nadpisu:	6 bodů
	Vlastní text:	0 bodů
Typ fontu:	Nadpisy (Arial – tučně)	
	Vlastní text (Times New Roman)	

2.2 Členění textu

Kapitoly (hlavní úroveň) začínají na novém listu (nové stránce). Nadpisy se uvádějí na samostatném řádku a za nadpisem (názvem kapitoly, podkapitoly) se nepíše tečka. Název kapitoly (podkapitoly) se nepodtrhává. Počet úrovní není sice normou stanoven, z praktického pohledu přehlednosti textu však není vhodné používat více než 3 úrovně.

Odsazení prvního řádku odstavce je 1,25 cm. Dále mezi odstavce nevkládáme žádnou mezeru. Text je zarovnán do bloku. Počet úrovní není sice normou stanoven, z praktického pohledu přehlednosti textu však není vhodné používat více než 3 úrovně.

2.3 Zvýraznění textu

K zvýraznění textu je povolena pouze změna písma na *kurzívu*. Tučně se zvýrazňují pouze nadpisy. Zvýraznění podtržením, VELKÝMI PÍSMENY, nebo p r o k l á d á n í m je nevhodné.

2.4 Předložky a spojky na konci řádku

Na konci řádku by se neměly vyskytovat samostatně předložky (v, ve, o, na, s, se, k, z, ze, u) ani spojky (a, i). Tyto předložky či spojky je nutno spojit s předchozím slovem pevnou mezerou (je možné použít klávesovou zkratku *Shift+Ctrl+mezerník* přímo v průběhu psaní, nebo tento proces vhodně automatizovat).

2.5 Interpunkce

Tečku i čárku píšeme bezprostředně bez mezery za napsané slovo (např., apod.). Mezera tedy následuje až za tečkou nebo čárkou. Pokud věta končí zkratkou, druhá tečka se již nepíše.

Je-li celá věta uzavřena v závorce, píše se tečka do závorky. Je-li v závorce pouze část věty, píšeme tečku až za závorku (např. zde).

Další interpunkční znaménka jako dvojtečku, středník, otazník nebo vykřičník píšeme také hned za dané slovo a mezera následuje až po daném znaménku.

Závorky a uvozovky se od vnitřního textu mezerou neoddělují. (Př. „*Věta v uvozovkách je zvýrazněna v celém textu práce kurzívou*.“)

Lomítko se píše bez mezer. (Př. Ve školním roce 2010/2011…)

Je třeba také rozlišovat použití *pomlčky* a *spojovníku*.

Pomlčka se na klávesnici počítače nenachází a lze ji vytvořit buď použitím klávesových zkratek Alt + 0150, Ctrl + mínus (na numerické klávesnici) nebo vznikne automaticky ze spojovníku po bezprostředním použití mezerníku a psaní následného textu.

Pomlčku píšeme bez mezer v těchto případech:

a) ve významu „až–do“ (Napětí kolísalo v rozmezí 5–8 V.)

b) jako symbol operace odčítání (Teplota dosáhla –8 °C.)

c) v označení měny (Cena nafty přesáhla hranici 35,–)

Pomlčku píšeme s mezerou v aritmetických výrazech jako symbol odčítání, př. Řeš rovnici 2x – 3 = 5.

Spojovník píšeme bez mezery, např. česko-slovenský lid.

Znak procent (%) se píše s tvrdou mezerou, např. 10 %, ale při číselném vyjádření procentního podílu se mezera nepíše (např. 10% podíl ze zisku).

Fyzikální jednotky a *měny* se od čísla oddělují tvrdou mezerou, číselný údaj i jednotka nebo měna musí být vždy na stejném řádku (např. 20 kW, 500 Kč). Jednotky se nepíšou do žádných závorek.

Chybějící slovo nebo více slov nahrazujeme tzv. *výpustkem* (…). Mezi slovem a výpustkem je vždy mezera (např. Fibonacciho posloupnost čísel 1, 1, 2, 3, …, 11, 19, …)

V číselných seznamech nebo tabulkách mají být desetinná čísla zarovnána pod sebou dle desetinné čárky.

Datum a čas: datum píšeme s tvrdými mezerami (např. 26. dubna 1986, 26. 04. 1986), časové údaje bez mezer (např. v 14:00:01 SEČ).

2.6 Dělení slov a textu

V celé práci striktně dodržujeme pravopisná pravidla jazyka práce. V následujícím stručně uvedeme nejdůležitější pravidla při dělení slov a textu.

Nerozdělují se: slova na konci řádku, akademické tituly (RNDr., Ph.D., …) číslice a název počítaného předmětu (např. 3 hrušky) značka a jednotka (např. m = 3 kg)

Začátek stránky nesmí obsahovat samostatný popis obrázku, samostatnou poslední řádku odstavce nebo část nadpisu.

Na konci stránky nesmí zůstat název kapitoly, samostatná první řádka odstavce, samostatný popis tabulky nebo slovo ukončené rozdělovacím znaménkem.

3 Tabulky, obrázky, grafy a rovnice

Pokud do textu vkládáme tabulky, obrázky, grafy nebo rovnice, zařazujeme je bezprostředně za text, v němž je uvedena citace na tyto objekty. Obrázky tedy nevkládáme do textu s libovolně nastaveným obtékáním, umisťujeme je samostatně. Tabulky, obrázky a grafy, které nepoužijeme v textu, vkládáme do příloh.

3.1 Tabulky

Tabulka je tvořena nejen řádky a sloupci, ve kterých uvádíme dané údaje, ale součástí tabulky je i popis tabulky tvořený názvem tabulky, číslem a legendou. Text se umisťuje nad tabulku. Tabulky se číslují a popisují průběžně, číslování se provádí arabskými číslicemi.

Číslování se provádí pořadovým číslem, kterým jsou celá čísla počínaje 1. Pokud nejsou tabulky součástí textu, umisťují se v příloze.

Písmo tabulky volíme stejné jako v ostatním textu, doporučit lze zmenšení o 1–2 body. Záhlaví tabulky (většinou první řádek nebo první sloupec) se doporučuje zvýraznit tučným centrovaným písmem.

Popisný text vkládáme automaticky pomocí záložky *Reference*. Tabulku označíme a použijeme funkci *Vložit titulek*. Tím si zajistíme, že při úpravách textu a jeho formátování se bude popis vždy automaticky posouvat s tabulkou.

Legenda se od čísla tabulky odděluje pomlčkou, za textem legendy se nepíše tečka.

Číselné údaje v tabulce zarovnáváme desetinnou čárkou pod sebe. Pokud je z tabulky vytvořen graf, umístíme ho na stejnou stránku jako tabulku. Odkaz na tabulku v textu (Tabulka 1).

Tabulka 1 - Ověření Ohmova zákona

Napětí U (V)	Proud I (A)	Odpor (Ω)
4,5	0,010	450
4,8	0,012	400

3.2 Obrázky a grafy

Pod pojem obrázek zahrnujeme souhrnně všechny grafické objekty, tedy např. kresby, náčrty, fotografie, vývojové diagramy ale i grafy. Obrázky, pokud je vhodné umístit je do textu, nebudou obtékány textem a budou opatřeny titulkem.

Podobně jako u tabulek uvedeme u obrázku název, číslo obrázku, následuje dvojtečka oddělující legendu.

Popisný text (legenda) se na rozdíl od tabulky umisťuje pod obrázek, začíná velkým písmenem a *nepíše se za něj tečka*.

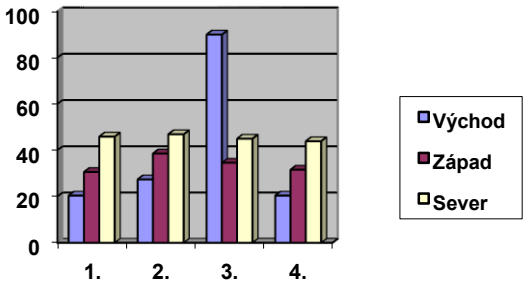
Popisný text vkládáme automaticky pomocí záložky *Reference*. Obrázek označíme a použijeme funkci *Vložit titulek*. Tím si zajistíme, že při úpravách textu a jeho formátování se bude popis vždy automaticky posouvat s obrázkem.

Odkaz na obrázek v textu provedeme obdobně jako u tabulky (Obrázek 1).

Obrázek 1: Kreslený tygr

Grafy se také označují stejným názvem jako obrázek (Obrázek 2).

Obrázek 2: Graf výsledků dotazníku

Pokud autor využil v práci obrázek vygenerovaný umělou inteligencí, je nutné tuto skutečnost uvést v legendě obrázku. Použitý prompt je nutné uvést v přílohách a použitý nástroj je potřeba řádně citovat.

Obrázek 3: Pes na náměstí. Obrázek byl vytvořen pomocí nástroje Microsoft Copilot na základě textového promptu, který je uveden v příloze 1

3.3 Rovnice a vzorce

- Při sazbě matematického, fyzikálního a dalšího obdobného textu je doporučeno využívat editoru rovnic (Vložení – Rovnice).
- Rovnice by neměla být rozdělena koncem řádku.
- Číslice se píšou bez kurzivy, čísla obsahující více jak tři číslice se oddělují mezerou po trojicích od desetinné čárky, např. $2\ 657\ 214{,}052\ 24$.
- Pro označení specifických množin reálných čísel, přirozených čísel apod. se užívají speciální symboly $\mathbb{R}$, $\mathbb{N}$ atd.
- Pro sčítání se používá symbol +, pro odčítání $-$ (nikoli -), pro násobení $\cdot$ (nikoli x, $\times$ nebo $*$), pro dělení : (nikoli $\div$).
- Při zapisování zlomků se používá zpravidla vodorovná zlomková čára, nikoli např. 1/3. V případě, že výraz se zlomkem je vložen to textu, MS Word zmenší font, což není správně, viz $\frac{(x+2)^2}{3}$. Takový výraz je vhodné mít na samostatném řádku.

$$\frac{(x+2)^2}{3}$$

  V případě, že je nutné mít výraz v řádku, je řešením zapsat (x+2)^2/3. Tento zápis je však vhodné využívat jen výjimečně.
- Mezi číslem a symbolem operace ($+, -, \pm, \cdot$, : atd.) nebo relace ($=, <, >, \leq, \geq$ atd.) se vždy píše mezera.
- Pokud jde o záporné nebo opačné číslo, mezera se nepíše, tedy např. $-5 + 3 = -2$.
- Číselné konstanty Ludolfovo číslo π, Eulerovo číslo e, imaginární jednotka i apod. se píšou bez kurzivy.
- Matematické funkce sin, cos, tg (lze také tan) a cotg (lze také cot), log, ln a operace lim, faktoriál 6!, změna veličiny Δx, závorky, procenta apod. píšeme bez kurzivy.
- Označení funkcí, názvy proměnných a fyzikálních veličin se vždy píšou kurzivou, např. $f(x) = x^2$, teplota T apod.
- Horní a dolní indexy veličin se píšou bez kurzivy, pokud se jedná o číselné nebo slovní označení, např. r_1 pro poloměr číslo 1, V_k pro objem kužele nebo M_r pro relativní molekulovou hmotnost apod. Pokud se jedná o označení odkazující na jinou veličinu, píšou se indexy kurzivou, např. c_p značící měrnou tepelnou kapacitu za stálého tlaku plynu apod.
- Pro součin více jednotek se může použít buďto zápis $F_\mathrm{G} = mg$ nebo $F_\mathrm{G} = m \cdot g$.
- Jednotky se vždy píšou vždy bez kurzivy. Mezi hodnotou a jednotkou se vždy píše mezera, např. $F_\mathrm{G} = 10\ \mathrm{N}$.

- Složené jednotky se spojují buďto mezerou, nebo znaménkem pro násobení, např. metr za sekundu píšeme jako $\mathrm{m\ s^{-1}}$ nebo $\mathrm{m \cdot s^{-1}}$. Používání lomítka se nedoporučuje (m/s).
- Pokud jde o vektorové fyzikální veličiny, v textu se používá označení se šipkou nad názvem veličiny $\vec{F}$ nebo častěji tučné označení bez šipky $\boldsymbol{F}$. Pozor na to, v jakých případech vektorové označení používáme a v jakých případech ne.

4 Autorský zákon

Je potřeba zdůraznit, že kopírování tabulek a obrázků z jiných publikací podléhá autorskému zákonu č. 121/2000 Sb. a je bez písemného svolení autora nepřípustné, i když je autor řádně uveden v seznamu bibliografie.

Pokud citujete ve vaší práci něco z literatury, webové stránky apod. musí být tato část správně ocitována, viz norma ČSN ISO 690. V případě nepřímé citace za citovaný text napíšeme číslo příslušné bibliografie ze soupisu bibliografických citací, např. [1], a případně číslo stránky, ze které citace pochází. V případě přímé navíc text umístíme do uvozovek a zvýrazníme *kurzívou*.

Pokud citujete text ze zdroje, který nemá oficiální český překlad, pracujete s citací jako v jakémkoliv jiném případě, jen ji napíšete v původním jazyce. Text v uvozovkách sami nepřekládáte. Je možné následně napsat v češtině a vlastními slovy shrnutí citované pasáže.

Příklad bibliografické citace (položka v seznamu zdrojů):

[1] FERJENČÍK, Ján. *Úvod do metodologie psychologického výzkumu: jak zkoumat lidskou duši*. Vyd. 2. Praha: Portál, 2010, 255 s. ISBN 978-80-7367-815-9.

Jednotlivé bibliografie do seznamu citací si můžete nechat vytvořit pomocí Generátoru na stránkách www.citace.com, kde si můžete vybrat podle toho, z jakého zdroje jste čerpali.
Vzor:

- PŘÍJMENÍ, Křestní jméno. Název. Místo vydání: Vydavatel, rok vydání. ISBN
- Autor (pokud existuje). Název webové stránky. Název článku [online]. Datum uveřejnění (aktualizace). Dostupné z http://celý odkaz
- Příklady:
    - [1] PETÁKOVÁ, Jindra. *Matematika – příprava k maturitě a k přijímacím zkouškám na vysoké školy.* 1. vyd. Praha: Prometheus, 1998, 303 s. Učebnice pro střední školy. ISBN 80-7196-099-3.
    - [2] *SENÁT PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY: Dokumenty a legislativa* [online]. 2015 [cit. 2015-8-24]. Dostupné z: http://www.senat /dokumenty
    - [3] Prospekt firmy XY z výstavy – Název akce + kde se uskutečnila + datum.

Jednotlivé zdroje se v číslovaném seznamu citací uvádí buď v abecedním pořadí, nebo dle pořadí výskytu.

V případě využití umělé inteligence platí následující: *Dle § 5 autorského zákona se za autora považuje fyzická osoba, která dílo vytvořila. AI nelze považovat za fyzickou osobu.* Z této skutečnosti vyplývá, že autor práce přebírá veškerou zodpovědnost za obsah práce.

5 Nejčastější nedostatky

V následujícím seznamu jsou stručně uvedeny chyby, kterých se studenti obecně dopouštějí.

- nesprávná forma citace
- opomenutí uvedení zdrojů za odstavci
- čerpání informací z neodborných zdrojů
- očividné čerpání zejména z 1-2 zdrojů, i když finální seznam obsahuje větší množství položek
- subjektivita vs. objektivita – maturitní práce má být objektivní, faktická, věcná
- teoretická část je zbytečně rozsáhlá na úkor části praktické
- gramatické chyby – interpunkce, skloňování, časování apod.
- neopravené chyby – překlepy, dělení slov aj.
- špatná úprava textu, obrázků a tabulek – nevhodné zarovnání, typ písma apod.
- stránky nejsou číslované
- špatné číslování kapitol a jejich poddílů
- tabulky, obrázky a rovnice nejsou pojmenovány a očíslovány
- vazba a označení práce neodpovídá předepsaným požadavkům
- nesrozumitelná nebo dokonce chybná formulace textu
- rozsáhlá souvětí snažící se vyvolat dojem odbornosti délkou vět, při jejichž čtení přestává být jasný a zřetelný význam věty
- holé věty, jejichž stručnost nedokáže vystihnout daný problém
- slangové a nespisovné výrazy – s výjimkou citací literárních děl
- použití nesprávných nebo nevysvětlených zkratek a symbolů
- nejasné způsoby výpočtu vzorců, rovnic a jejich výsledků

Hodnocení maturitní práce

Gymnázium J. V. Jirsíka, Fráni Šrámka 23, 371 46 České Budějovice

Hodnocení maturitní práce

Jméno žáka:	
Název práce:	
Maturitní předmět:	

A - Hodnocení písemné části:

Formální část	Max.	Připomínky	Body
Správné členění práce - úvodní část, kapitoly, závěr, odkazy,	20		
Grafická úprava - styl, umístění obrázků, typografická pravidla			
Citace - vyznačení v textu, odkaz			

Obsahová část	Max.	Připomínky	Body
dodržení zadaného tématu, míra splnění cíle práce	50		
vhodnost výběru odborné literatury a práce s ní, její aktuálnost, přiměřené použití citací			
vhodnost metod použitých ke splnění cílů práce			
vlastní přínos práce, originalita a vlastní myšlenky			
odborná správnost, užití správné terminologie			

Jazyková část	Max.	Připomínky	Body
gramatická, interpunkční, stylistická správnost	10		
celkem:			0

Celkové zhodnocení práce

Účastnil se první konzultace:	◉ Ano	○ Ne	0
Účastnil se druhé konzultace:	○ Ano	◉ Ne	-10
Správnost názvu práce:	◉ Ano	○ Ne	0

Vypracoval:

Vedoucí / oponent: ☐ vedoucí ☐ oponent

Dne:

Podpis:

B - Hodnocení obhajoby:

Obhajoba maturitní práce	Max.	Připomínky	Body
odborná znalost tématu, správné seznámení s obsahem a výstupy práce, prezentace, vystupování.	20		

Vedoucí práce a oponent hodnotí práci každý zvlášť - max. 80 bodů písemná část, max. 20 bodů obhajoba.

Žák obdrží návrh hodnocení od vedoucího a oponenta minimálně 14 dní před obhajobou (§ 15 odst. 5 maturitní vyhlášky).

Je třeba v obou částech dosáhnout minimálně 50 % bodů - tj. 40 bodů písemná část, 10 bodů obhajoba.

Za každou neúčast na povinné konzultaci ztrácí žák 10 bodů v hodnocení práce u vedoucího i oponenta.

Za nesprávné uvedení názvu práce oproti původně podepsanému názvu při rámcovém dodržení tématu ztrácí žák 10 bodů v hodnocení práce u vedoucího i oponenta.

Návrh známky podle bodového ohodnocení:

Výborně: 89–100 bodů

Chvalitebně: 76–88 bodů

Dobře: 63–75 bodů

Dostatečně: 50–62 bodů

Zadání maturitní práce a konzultace

Zadání maturitní práce

GYMNÁZIUM J. V. JIRSÍKA

Jméno a příjmení žáka:	
Třída:	

Téma maturitní práce:	
Předmět:	
Vedoucí maturitní práce:	
Způsob zpracování a pokyny k obsahu maturitní práce:	
Kritéria hodnocení:	

Poučení *(dle §15 Vyhlášky č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou, ve znění vyhlášky č. 90/2010 Sb., vyhlášky č. 274/2010 Sb., vyhlášky č. 54/2011 Sb., vyhlášky č. 273/2011 Sb., vyhlášky č. 371/2012 Sb., vyhlášky č. 173/2014 Sb. a vyhlášky č. 214/2015 Sb.)*

Rozsah maturitní práce je minimálně 15 normostran bez úvodní části, seznamu zdrojů a příloh. Normostrana musí obsahovat 1 800 znaků (symbolů a mezer). Počet normostran lze v prostředí MS Word získat jako „Znaky (včetně mezer)" (bez textových polí, poznámek pod čarou a vysvětlivek, v zápatí prostředí MS Word) vydělené číslem 1 800. Maximální počet stran určí vedoucí maturitní práce při první konzultaci. Pokud není dodržen stanovený rozsah práce, obdrží žák za práci 0 bodů. Práce musí být zpracována v českém jazyce. Podrobný způsob zpracování maturitní práce je uveden v dokumentu Informace k maturitní zkoušce pro příslušný rok, se kterým musí být všichni žáci seznámeni.

Termín odevzdání maturitní práce je 17. 2. v roce konání maturitní zkoušky v případě jarního termínu maturitní zkoušky a 31. 7. v roce konání maturitní zkoušky v případě podzimního termínu maturitní zkoušky. Žák nejpozději k tomuto datu odevzdá dva výtisky maturitní práce třídnímu učiteli a jednu elektronickou verzi prostřednictvím MS Teams. Termín odevzdání prezentace k obhajobě maturitní práce je 9. 5. v roce konání maturitní zkoušky v případě jarního termínu maturitní zkoušky a 31. 8. v roce konání maturitní zkoušky v případě podzimního termínu maturitní zkoušky. Žák nejpozději k tomuto datu odevzdá elektronickou verzi prostřednictvím MS Teams. Obhajoba maturitní práce sestává z 15 minut přípravy na obhajobu a 15 minut samotné obhajoby před zkušební maturitní komisí.

Každá práce by měla přinášet osobitý pohled na problematiku. V práci by měl být patrný osobní přínos. Žák musí splnit zadané téma práce. Pokud není splněno zadané téma, žák obdrží za práci 0 bodů. Pokud se prokáže, že žákova maturitní práce je plagiátem, obdrží žák za práci 0 bodů. Plagiáty se kontrolují pomocí webové služby odevzdej.cz. Plagiátem je rozuměno „představení duševního díla jiného autora půjčeného nebo napodobeného v celku nebo z části, jako svého vlastního." (ČSN ISO 5127-2003). Jedná se tedy o vydávání cizího díla za vlastní, ale též nedbalé, nepřesné uvedení citovaného zdroje či opomenutí (i když je neúmyslné) citování zdroje.

Termín první povinné konzultace je 30. 11. v roce předcházejícím konání maturitní zkoušky v případě jarního termínu maturitní zkoušky a 30. 6. v roce konání maturitní zkoušky v případě podzimního termínu maturitní zkoušky. Termín druhé povinné konzultace je 15. 1. v roce konání maturitní zkoušky v případě jarního termínu maturitní zkoušky a 15. 7. v roce konání maturitní zkoušky v případě podzimního termínu maturitní zkoušky. V případě, že se žák nedostaví na povinnou konzultaci (nebo v rámci elektronické konzultace nereaguje), je žákovi v hodnocení vedoucího i oponenta strženo 10 bodů za každou neproběhlou povinnou konzultaci, maximálně tedy v součtu 20 bodů (v případě nedostavení se na obě konzultace). V případě, že se žák v názvu práce odchýlí od původního názvu práce v Zadání maturitní práce, ale zároveň dodrží téma jako takové, je žákovi v hodnocení vedoucího i oponenta strženo 10 bodů. V případě, že žák zadané téma nedodržel, obdrží v hodnocení vedoucího i oponenta 0 bodů.

Podrobné informace ohledně způsobu zpracování a pokynů k obsahu a rozsahu práce a také kritéria hodnocení práce, termíny a požadavky na vyhodnocení práce jsou detailněji rozepsány v dokumentu Informace k maturitní zkoušce pro příslušný rok, se kterým musí být všichni žáci seznámeni.

_____ _____

Datum Podpis ředitele školy

_____ _____

Podpis studenta Podpis vedoucího práce

Zápis první konzultace

GYMNÁZIUM J. V. JIRSÍKA

Datum první konzultace:	
Fáze rozpracování maturitní práce (co má již žák hotovo):	
Připomínky a závažné nedostatky maturitní práce:	
Stanovené úkoly a termín jejich kontroly:	

_____ _____ _____

Datum Podpis žáka Podpis vedoucího práce

Zápis poznámek k maturitní práci

GYMNÁZIUM J. V. JIRSÍKA

Další poznámky:

_____ _____ _____

Datum Podpis žáka Podpis vedoucího práce

Hodnocení zkoušek profilové části maturitní zkoušky

Český jazyk a literatura

Profilová zkouška z českého jazyka a literatury se skládá ze dvou částí: písemné práce a ústní zkoušky. Na celkovém hodnocení se podílí písemná zkouška 40 % a ústní zkouška 60 %.

Písemná práce

Časový limit písemné práce z českého jazyka a literatury je 110 minut včetně času na volbu zadání.

Minimální rozsah slov písemné práce z českého jazyka a literatury je 250 slov souvislého textu.

Žák si u písemné práce z českého jazyka a literatury volí z 6 zadaných témat. Zadání písemné práce obsahuje název zadání, popřípadě výchozí text k zadání a způsob zpracování zadání.

Maximální počet bodů, které může žák z písemné práce z českého jazyka získat, je 24. Body jsou přidělovány dle následujících kritérií:

1. Vytvoření textu podle zadaných kritérií
   - 1A Téma, obsah 0-4 b.
   - 1B Komunikační situace, slohový útvar 0-4 b.
2. Funkční užití jazykových prostředků
   - 2A Pravopis, tvarosloví a slovotvorba 0-4 b.
   - 2B Lexikum 0-4 b.
3. Syntaktická a kompoziční výstavba textu
   - 3A Větná syntax, textová koheze 0-4 b.
   - 3B Nadvětná syntax, koherence textu 0-4 b.

	0	1	2	3	4
1A	Text se nevztahuje k zadanému tématu.	Text se od zadaného tématu podstatně odklání a/nebo je téma zpracováno povrchně.	Text se od zadaného tématu v některých pasážích odklání a/nebo jsou některé textové pasáže povrchní.	Text v zásadě odpovídá zadanému tématu a zároveň je téma zpracováno v zásadě funkčně.	Text odpovídá zadanému tématu a zároveň je téma zpracováno funkčně.
1B	Text prokazatelně nevykazuje charakteristiky zadaného útvaru a reaguje na jiné vymezení komunikační situace.	Text vykazuje značné nedostatky vzhledem k zadané komunikační situaci a zadanému útvaru.	Text vykazuje nedostatky vzhledem k zadané komunikační situaci a zadanému útvaru.	Text v zásadě odpovídá zadané komunikační situaci a zadanému útvaru.	Text odpovídá zadané komunikační situaci a zadanému útvaru.
2A	Pravopisné a tvaroslovné chyby se vyskytují ve vysoké míře (10 a více chyb)1.	Pravopisné a tvaroslovné chyby se vyskytují ve větší míře (8-9 chyb).	Pravopisné a tvaroslovné chyby se vyskytují často (6-7 chyb).	Pravopisné a tvaroslovné chyby se objevují místy (3-5 chyb).	Pravopisné a tvaroslovné chyby se objevují jen ojediněle.
	Chyby mají zásadní vliv na čtenářský komfort adresáta.	Chyby mají vliv na čtenářský komfort adresáta.	Některé chyby mají vliv na čtenářský komfort adresáta.	Chyby v zásadě nemají vliv na čtenářský komfort adresáta.	Chyby nemají vliv na čtenářský komfort adresáta.
2B	Slovní zásoba je nemotivovaně chudá až primitivní.	Slovní zásoba je nemotivovaně chudá.	Slovní zásoba je spíše chudá.	Slovní zásoba je vzhledem ke zvolenému zadání postačující, ale nikoli potřebně pestrá a bohatá.	Slovní zásoba je spíše bohatá, rozmanité lexikální prostředky jsou téměř vždy funkční.
	V textu se vyskytují ve vysoké míře výrazy, které jsou nevhodně volené vzhledem k označované skutečnosti.	V textu se ve větší míře vyskytují výrazy, které jsou nevhodně volené vzhledem k označované skutečnosti.	V textu se často vyskytují výrazy, které jsou nevhodně volené vzhledem k označované skutečnosti.	V textu se místy vyskytují výrazy, které jsou nevhodně volené vzhledem k označované skutečnosti.	V textu se jen ojediněle vyskytne výraz, který je nevhodně volený vzhledem k označované skutečnosti.
	Volba slov a slovních spojení zásadně narušuje porozumění textu.	Volba slov a slovních spojení narušuje porozumění textu.	Volba slov a slovních spojení občas narušuje porozumění textu.	Volba slov a slovních spojení v zásadě nenarušuje porozumění textu.	Volba slov a slovních spojení nenarušuje porozumění textu.
3A	Výstavba větných celků je nemotivovaně jednoduchá až primitivní, nebo je ve vysoké míře přetížená.	Výstavba větných celků je nemotivovaně jednoduchá, nebo je ve větší míře přetížená.	Výstavba větných celků je spíše jednoduchá, nebo přetížená.	Výstavba větných celků je v zásadě promyšlená a syntaktické prostředky jsou vzhledem ke komunikační situaci v zásadě funkční.	Výstavba větných celků je promyšlená a syntaktické prostředky jsou vzhledem ke komunikační situaci téměř vždy funkční.
	Nemotivované odchylky od pravidelné větné stavby se v textu vyskytují ve vysoké míře.	Nemotivované odchylky od pravidelné větné stavby se v textu vyskytují ve větší míře.	Nemotivované odchylky od pravidelné větné stavby se v textu vyskytují občas.	Místy se objevují nemotivované odchylky od pravidelné větné stavby.	Nemotivované odchylky od pravidelné větné stavby se v textu vyskytují jen ojediněle.
	Nedostatky mají zásadní vliv na čtenářský komfort adresáta.	Nedostatky mají vliv na čtenářský komfort adresáta.	Nedostatky mají občas vliv na čtenářský komfort adresáta.	Nedostatky mají místy vliv na čtenářský komfort adresáta.	Nedostatky nemají vliv na čtenářský komfort adresáta.
3B	Text je nesoudržný a chaotický.	Kompozice textu je nepřehledná.	Kompozice textu je spíše nahodilá.	Kompozice textu je v zásadě vyvážená.	Kompozice textu je promyšlená a vyvážená.
	Členění textu je nelogické.	V členění textu se ve větší míře vyskytují nedostatky.	V členění textu se často vyskytují nedostatky.	Text je až na malé nedostatky vhodně členěn a logicky uspořádán.	Text je vhodně členěn a logicky uspořádán.
	Text je argumentačně nezvládnutý.	Argumentace je ve větší míře nesrozumitelná.	Argumentace je občas nesrozumitelná.	Argumentace je v zásadě srozumitelná	Argumentace je srozumitelná.
	Adresát musí vynaložit velké úsilí, aby se v textu zorientoval, nebo se v textu neorientuje vůbec.	Adresát musí vynaložit úsilí, aby se v textu zorientoval.	Organizace textu má vliv na čtenářský komfort adresáta.	Organizace textu v zásadě nemá vliv na čtenářský komfort adresáta.	Organizace textu nemá vliv na čtenářský komfort adresáta.

Hlavní roli v hodnocení nehraje přesný počet slov, ale samotná práce a celková „funkčnost“ textu. Z tohoto důvodu je vymezena tolerance minus 50 slov, pro hodnocení je tedy ještě přijatelný text, který obsahuje alespoň 200 slov. Písemná práce, která obsahuje méně než 200 slov, je celkově hodnocena 0 body, v jednotlivých kritériích se nehodnotí. Horní hranice rozsahu není vymezena.

Hodnocen je pouze text uvedený na předtištěném záznamovém archu. Do zadání a pomocných volných listů je možné psát osnovu, koncept i poznámky, nejsou však předmětem hodnocení. Koncept práce se neodevzdává.

Písemná práce, která nesplňuje požadavky na 1. kritérium (reaguje na jiné téma nebo nevykazuje charakteristické rysy zadaného slohového útvaru nebo nerespektuje zadanou komunikační situaci), je celkově hodnocena 0 body a v dalších kritériích se nehodnotí.

Žák vykonal písemnou práci úspěšně, jestliže získal alespoň 10 b. a splnil výše uvedená kritéria. Pokud žák získal devět a méně bodů, vykonal zkoušku neúspěšně a je hodnocen nedostatečně.

Ústní zkouška

Časový limit na přípravu na ústní zkoušku z českého jazyka a literatury je 20 minut.

Ústní zkouška z českého jazyka a literatury trvá 15 minut.

Na základě školního maturitního seznamu četby si žák v souladu s danými kritérii připraví vlastní seznam literárních děl v počtu 20. Žák odevzdá vlastní seznam četby svému vyučujícímu českého jazyka do 31. března v případě jarního termínu, do 30. června v případě podzimního termínu. Neodevzdá-li žák do příslušného data vlastní seznam literárních děl, losuje si u zkoušky z pracovních listů ke všem dílům maturitního seznamu literárních děl.

Maximální počet bodů, které může žák z ústní zkoušky z českého jazyka a literatury získat, je 36. Body jsou přidělovány dle následujících kritérií:

1. Analýza uměleckého textu
   - 1. část 0-6 b.
     - Zasazení výňatku do kontextu díla
     - Téma a motiv
     - Časoprostor
     - Kompoziční výstavba
   - 2. část 0-6 b.
     - Vypravěč/lyrický subjekt
     - Postavy
     - Vyprávěcí způsoby
     - Typy promluv
   - 3. část 0-6 b.
     - Literární druh a žánr
     - Lexikální a syntaktické prostředky a jejich funkce ve výňatku
     - Umělecké prostředky, stavba textu/verše
2. Literárněhistorický kontext 0-4 b.
   - zařazení literárního díla do kontextu doby, do kontextu vývoje literatury
   - zařazení literárního díla do kontextu autorovy tvorby
3. Analýza neuměleckého textu
   - 1. část 0-4 b.
     - souvislost mezi výňatky
     - hlavní myšlenka textu
     - domněnky a fakta
     - komunikační situace
   - 2. část 0-5 b.
     - funkční styl
     - slohový postup
     - slohový útvar
     - kompoziční výstavba výňatku
     - jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku
4. Jazykové a vyjadřovací schopnosti/kultura mluveného projevu 0-5 b.

Minimální počet bodů za 1., 2. a 3. část 1. kritéria 6 bodů. Při nesplnění této podmínky je ústní zkouška hodnocena 0 body.

Minimální počet bodů za 1. a 2.část 1. kritéria: 4 body. Při nesplnění této podmínky je ústní zkouška hodnocena 0 body.

Žák vykonal ústní zkoušku úspěšně, jestliže získal alespoň 16 b. Pokud žák získal patnáct a méně bodů, vykonal zkoušku neúspěšně a je hodnocen nedostatečně.

Celkové hodnocení vychází z výsledného počtu získaných bodů (při splnění hranice úspěšnosti u písemné práce a u ústní zkoušky) a žák je obdrží od předsedy maturitní komise:

- Stupeň 1 (výborný): 60-53 b.
- Stupeň 2 (chvalitebný): 52-44 b.
- Stupeň 3 (dobrý): 43-35 b.
- Stupeň 4 (dostatečný): 34-26 b.
- Stupeň 5 (nedostatečný): 25 a méně b.

Cizí jazyk

Profilová zkouška z cizího jazyka se skládá ze dvou částí: písemné práce a ústní zkoušky. Na celkovém hodnocení se podílí písemná zkouška 40 % a ústní zkouška 60 %.

Úroveň maturitní zkoušky z anglického jazyka odpovídá úrovni B2, u ostatních cizích jazyků odpovídá zkouška úrovni B1 (dle Společného evropského referenčního rámce).

Písemná práce

Časový limit písemné práce z cizího jazyka je 100 minut. Minimální rozsah slov písemné práce z cizího jazyka je 200 slov.

Žák si u písemné práce z cizího jazyka volí ze 4 zadaných témat. Při písemné práci může žák používat překladový slovník.

Maximální počet bodů, které může žák z písemné práce z cizího jazyka získat, je 24. Body jsou přidělovány dle následujících kritérií:

- Zpracování zadání, obsah 0-6 b.
- Organizace a koheze textu 0-6 b.
- Slovní zásoba a pravopis 0-6 b.
- Mluvnické prostředky 0-6 b.

Hodnocen je pouze text uvedený na předtištěném záznamovém archu. Do zadání a pomocných volných listů je možné psát osnovu, koncept i poznámky, nejsou však předmětem hodnocení. Koncept práce se neodevzdává.

Žák vykonal písemnou práci úspěšně, jestliže získal alespoň 11 b. Pokud žák získal deset a méně bodů, vykonal zkoušku neúspěšně a je hodnocen nedostatečně.

PŘÍLOHA č. 2 CIZÍ JAZYK – KRITÉRIA HODNOCENÍ PÍSEMNÉ PRÁCE – 1. ČÁST

	I – Zpracování zadání / Obsah	II – Organizace a koheze textu	III – Slovní zásoba a pravopis	IV – Mluvnické prostředky
	A – Zadání	**A – Organizace textu**	**A – Přesnost**	**A – Přesnost**
3	▪ Požadovaná charakteristika textu[1] je dodržena. ▪ Všechny body zadání jsou jasně a srozumitelně zmíněny.	▪ Text je souvislý s lineárním sledem myšlenek. ▪ Text je vhodně členěný a organizovaný.	▪ Chyby ve slovní zásobě a pravopise nebrání porozumění textu.[4] ▪ Slovní zásoba a pravopis jsou téměř vždy použity správně.[5]	▪ Chyby v mluvnických prostředcích nebrání porozumění textu.[4] ▪ Mluvnické prostředky jsou téměř vždy použity správně.[5]
2	▪ Požadovaná charakteristika textu[1] je většinou dodržena. ▪ Většina bodů zadání je jasně a srozumitelně zmíněna. ▫ Délka textu ne zcela odpovídá požadovanému rozsahu (text je o 1 interval kratší/delší).	▪ Text je většinou souvislý s lineárním sledem myšlenek. ▪ Text je většinou vhodně členěný a/nebo organizovaný.	▪ Chyby ve slovní zásobě a pravopise většinou nebrání porozumění textu / části textu.[4] ▪ Slovní zásoba a pravopis jsou většinou použity správně.[5] ▫ Text je o 1 interval kratší.	▪ Chyby v mluvnických prostředcích většinou nebrání porozumění textu / části textu.[4] ▪ Mluvnické prostředky jsou většinou použity správně.[5] ▫ Text je o 1 interval kratší.
1	▪ Požadovaná charakteristika textu[1] není ve větší míře dodržena. ▪ Většina bodů zadání není jasně a srozumitelně zmíněna. ▫ Délka textu ve větší míře neodpovídá požadovanému rozsahu (text je o 2 intervaly kratší/delší).	▪ Text není ve větší míře souvislý s lineárním sledem myšlenek. ▪ Text není ve větší míře vhodně členěný a/nebo organizovaný.	▪ Chyby ve slovní zásobě a pravopise ve větší míře brání porozumění textu / části textu.[4] ▪ Slovní zásoba a pravopis nejsou ve větší míře použity správně.[5] ▫ Text je o 2 intervaly kratší.	▪ Chyby v mluvnických prostředcích ve větší míře brání porozumění textu / části textu.[4] ▪ Mluvnické prostředky nejsou ve větší míře použity správně.[5] ▫ Text je o 2 intervaly kratší.
0	× Požadovaná charakteristika textu[1] není dodržena. × Body zadání nejsou jasně a srozumitelně zmíněny. × Délka textu neodpovídá požadovanému rozsahu (text je o 3 a více intervalů kratší) ▫ Délka textu neodpovídá požadovanému rozsahu (text je o 3 a více intervalů delší).	▪ Většina textu není souvislá a neobsahuje lineární sled myšlenek. ▪ Většina textu není vhodně členěná a/nebo organizovaná.	▪ Chyby ve slovní zásobě a pravopise brání porozumění většině textu.[4] ▪ Slovní zásoba a pravopis jsou ve většině textu použity nesprávně.[5]	▪ Chyby v mluvnických prostředcích brání porozumění většině textu.[4] ▪ Mluvnické prostředky jsou ve většině textu použity nesprávně.[5]
	B – Rozsah, obsah	**B – Koheze textu a prostředky textové návaznosti (PTN)**	**B – Rozsah**	**B – Rozsah**
3	▪ Body zadání jsou rozpracovány vhodně a v odpovídající míře podrobnosti.[2] ▪ V textu je jasně vysvětlena podstata myšlenky nebo problému.	▪ Rozsah PTN je široký.[3] ▪ Chyby v PTN nebrání porozumění textu.[4] ▪ PTN jsou téměř vždy použity správně a vhodně.[5]	▪ Slovní zásoba je široká.[3]	▪ Rozsah mluvnických prostředků je široký.[3]
2	▪ Body zadání jsou většinou rozpracovány vhodně a v odpovídající míře podrobnosti.[2] ▪ V textu je většinou jasně vysvětlena podstata myšlenky nebo problému. ▫ Text ojediněle obsahuje nadbytečné/irelevantní informace a myšlenky.	▪ Rozsah PTN je většinou široký.[3] ▪ Chyby v PTN většinou nebrání porozumění textu / části textu.[4] ▪ PTN jsou většinou použity správně a vhodně.[5]	▪ Slovní zásoba je většinou široká.[3]	▪ Rozsah mluvnických prostředků je většinou široký.[3]
1	▪ Body zadání jsou ojediněle rozpracovány vhodně a v odpovídající míře podrobnosti.[2] ▪ V textu není ve větší míře jasně vysvětlena podstata myšlenky nebo problému. ▫ Text ve větší míře obsahuje nadbytečné/irelevantní informace a myšlenky.	▪ Rozsah PTN je ve větší míře omezený.[3] ▪ Chyby v PTN ve větší míře brání porozumění textu / části textu.[4] ▪ PTN nejsou ve větší míře použity správně a vhodně.[5]	▪ Slovní zásoba je ve větší míře omezená.[3]	▪ Rozsah mluvnických prostředků je ve větší míře omezený.[3]
0	▪ *Body zadání nejsou rozpracovány vhodně a v odpovídající míře podrobnosti.*[2]	▪ *PTN jsou omezené / v nedostatečném rozsahu.*[3] ▪ Chyby v PTN brání porozumění většině textu.[4] ▪ PTN jsou ve většině textu použity nesprávně a/nebo nevhodně.[5]	▪ *Slovní zásoba je omezená / v nedostatečném rozsahu.*[3]	▪ *Rozsah mluvnických prostředků je omezený / mluvnické prostředky jsou v nedostatečném rozsahu.*[3]

▫ Bodové hodnocení deskriptoru nesmí žákovi přilepšit v celkovém hodnocení oddílu.; × Pokud žák získá 0 bodů za tento deskriptor, celá 1. část PP je hodnocena 0 body.; *Deskriptor uvedený kurzívou*: Pokud žák získá 0 bodů za tento deskriptor, celý oddíl je hodnocen 0 body.

[1] Charakteristika textu zahrnuje: typ textu a jeho formální náležitosti, funkční styl, slohový postup, téma zpracované v souladu s komunikačním cílem.
[2] Posuzujeme i to, jak jsou body zadání rozpracovány s ohledem na požadovanou jazykovou úroveň.
[3] Posuzujeme vzhledem k zadání, míře rozpracování bodů zadání a požadované úrovni obtížnosti.
[4] Deskriptor zahrnuje chyby, které brání porozumění textu / části textu, a chyby pod požadovanou úrovní obtížnosti.
[5] Deskriptor zahrnuje chyby, které nebrání porozumění textu.

Ústní zkouška

Časový limit na přípravu na ústní zkoušku z cizího jazyka je 15 minut. Při přípravě může žák používat překladový slovník.

Ústní zkouška z cizího jazyka trvá 15 minut.

Žák si losuje jedno ze stanovených témat. K vylosovanému tématu obdrží žák pracovní list.

Maximální počet bodů, které může žák z ústní zkoušky z cizího jazyka získat, je 36. Body jsou přidělovány dle následujících kritérií:

- Zadání, obsah, projev 0-10 b.
- Lexikální kompetence 0-10 b.
- Gramatická kompetence a návaznost 0-10 b.
- Fonologická kompetence 0-6 b.

Žák vykonal ústní zkoušku úspěšně, jestliže získal alespoň 16 b. Pokud žák získal patnáct a méně bodů, vykonal zkoušku neúspěšně a je hodnocen nedostatečně.

Celkové hodnocení vychází z výsledného počtu získaných bodů (při splnění hranice úspěšnosti u písemné práce a u ústní zkoušky) a žák je obdrží od předsedy maturitní komise:

- Stupeň 1 (výborný): 60-53 b.
- Stupeň 2 (chvalitebný): 52-44 b.
- Stupeň 3 (dobrý): 43-36 b.
- Stupeň 4 (dostatečný): 35-27 b.
- Stupeň 5 (nedostatečný): 26 a méně b.

Biologie

Část teoretická:

Probíhá formou patnáctiminutové ústní zkoušky, při které student hovoří na téma, které si předem vylosoval, na přípravu má také patnáct minut. Zkoušející může zkoušenému předložit didaktické pomůcky, obrázky a přírodniny, vztahující se k danému tématu.

Všeobecná orientace:

Žák se orientuje v jednotlivých oborech biologie i v mezioborových vztazích a ve vztazích mezi jednotlivými tématy, dokáže reagovat na otázky a aplikovat teoretické poznatky.

Klasifikace profilové části maturitní zkoušky – biologie:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá učebními osnovami požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně chápe vztahy mezi nimi. Jeho ústní projev je správný, přesný a výstižný. Dokáže pohotově reagovat na dotazy kladené zkoušejícími.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá učebními osnovami požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Samostatně nebo na základě menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí mezery. Ústní projev není vždy správný, přesný a výstižný. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Ústní projev je nesouvislý a vykazuje podstatné nedostatky ve správnosti a výstižnosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho ústní projev je velice nepřesný a plný vážných nedostatků.

Žák úspěšně složil zkoušku, je-li hodnocen klasifikačním stupněm 1–4.

Dějepis

Ústní projev se hodnotí podle následujících kritérií:

- Odborná znalost zadaného tématu
- Schopnost reagovat na otázky maturitní komise
- Schopnost vidět historický vývoj v širších souvislostech
- Schopnost vidět prolínání historie v mezipředmětových vztazích

Výsledek ústní zkoušky (stupeň 1–5) stanoví zkoušející i přísedící po dohodě dle již zmiňovaných kritérií.

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá učebními osnovami požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Samostatně uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti. Myslí logicky správně. Jeho ústní projev je přesný a výstižný.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá učebními osnovami požadované poznatky v podstatě uceleně, přesně a úplně. Podle občasných podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů. Ústní projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v požadovaných poznatcích a dovednostech nepodstatné mezery. Požadované intelektuální operace nevykonává vždy přesně. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. Osvojené poznatky aplikuje při řešení teoretických úkolů s chybami.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v požadovaných poznatcích a dovednostech závažné mezery. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevu je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení je zpravidla málo tvořivé.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák má v požadovaných poznatcích závažné a značné mezery. V uplatňování osvojených vědomostí a při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevu a zákonitosti nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky.

Žák úspěšně složil zkoušku, je-li hodnocen klasifikačním stupněm 1–4.

Estetická výchova hudební

Zkouška je ústní. Žák musí prokázat dostatečné znalosti z dějin hudby a všeobecný kulturní přehled, součástí zkoušky je i rozbor hudební ukázky v souvislosti se zadaným tématem.

Hodnocení:

Výborný (1)

Žák ovládá poznatky k danému tématu, prokazuje odbornou znalost, přesně a úplně chápe vývoj hudby v návaznosti na kulturní a historický vývoj. S tématem související hudební ukázky pozná, zařadí do kontextu daného hudebního směru a dokládá na nich daná fakta. Pohotově reaguje na dotazy kladené zkoušejícími. Jeho mluvený projev je přesný, správný, výstižný.

Chvalitebný (2)

Žák v podstatě uceleně ovládá poznatky k danému tématu, chápe vývoj hudby v návaznosti na kulturní a historický vývoj. Hudební ukázky související s tématem pozná, zařadí do kontextu daného hudebního směru a dokládá na nich fakta. Hovoří zpravidla samostatně, s menší pomocí učitele dochází k relativně správným odpovědím.

Dobrý (3)

Žák má v poznatcích a odborné znalosti mezery. Určité nedostatky má i ve všeobecném kulturním přehledu. Rozbor hudební ukázky není úplně přesný. S pomocí učitele ale dovede své chyby korigovat. Jeho mluvený projev není vždy přesný a výstižný.

Dostatečný (4)

Žák má v poznatcích a odborné znalosti podstatné mezery. Nedostatky má i ve všeobecném kulturním přehledu. Interpretace hudební ukázky není přesná. V tématu se málo orientuje. Nehovoří samostatně, na otázky učitele odpovídá nepřesně. Závažné chyby a nedostatky dovede žák s pomocí učitele opravit.

Nedostatečný (5)

Žák má v poznatcích a odborné znalosti závažné a značné mezery. Nedostatky má i ve všeobecném kulturním přehledu. Interpretace hudební ukázky je chybná nebo nepřesná. V tématu se neorientuje. Jeho mluvený projev je nesamostatný, nepřesný, nevýstižný. Na otázky učitele neodpovídá nebo odpovídá chybně. Závažné chyby a nedostatky nedovede s pomocí učitele opravit.

Estetická výchova výtvarná

Zkouška je ústní. Student musí prokázat dostatečné znalosti z dějin výtvarného umění a všeobecný kulturní přehled, součástí zkoušky je i rozbor výtvarného díla v souvislosti se zadaným tématem.

Hodnocení:

Výborný (1)

Žák ovládá poznatky k danému tématu, prokazuje odbornou znalost, přesně a úplně chápe vývoj umění v návaznosti na kulturní a historický vývoj. Předložené reprodukce výtvarných děl pozná, zařadí do kontextu daného uměleckého směru a dokládá na nich daná fakta. Pohotově reaguje na dotazy kladené zkoušejícími. Jeho mluvený projev je přesný, správný, výstižný.

Chvalitebný (2)

Žák v podstatě uceleně ovládá poznatky k danému tématu, chápe vývoj umění v návaznosti na kulturní a historický vývoj. Předložené reprodukce výtvarných děl pozná, zařadí do kontextu daného uměleckého směru a dokládá na nich fakta. Hovoří zpravidla samostatně, s menší pomocí učitele dochází k relativně správným odpovědím.

Dobrý (3)

Žák má v poznatcích a odborné znalosti mezery. Určité nedostatky má i ve všeobecném kulturním přehledu. Rozbor výtvarných děl není úplně přesný. S pomocí učitele ale dovede své chyby korigovat. Jeho mluvený projev není vždy přesný a výstižný.

Dostatečný (4)

Žák má v poznatcích a odborné znalosti podstatné mezery. Nedostatky má i ve všeobecném kulturním přehledu. Interpretace výtvarných děl není přesná. V tématu se málo orientuje. Nehovoří samostatně, na otázky učitele odpovídá nepřesně. Závažné chyby a nedostatky dovede žák s pomocí učitele opravit.

Nedostatečný (5)

Žák má v poznatcích a odborné znalosti závažné a značné mezery. Nedostatky má i ve všeobecném kulturním přehledu. Interpretace výtvarných děl je chybná nebo nepřesná. V tématu se neorientuje. Jeho mluvený projev je nesamostatný, nepřesný, nevýstižný. Na otázky učitele neodpovídá nebo odpovídá chybně. Závažné chyby a nedostatky nedovede s pomocí učitele opravit.

Fyzika

Maturitní zkouška z fyziky sestává ze dvou částí, jejichž hodnocení se do výsledné známky promítá v poměru vah 1:2:

- řešení vybrané úlohy
- ústní zkoušení z vylosovaného tématu.

Při hodnocení obou částí je kladen důraz na pochopení látky, správnou terminologii a přehled v oblasti fyziky. Konkrétní kritéria v obou částech:

- řešení vybrané úlohy
- matematická správnost výsledku
- správná práce s fyzikálními jednotkami
- aplikace příslušných vztahů
- postup řešení a jeho vysvětlení
- ústní zkoušení z vylosovaného tématu.
- orientace v dané oblasti, případné vazby na další témata

- odborná a věcná správnost
- praktické příklady, uvedení aplikací
- zodpovězení případných doplňkových otázek
- jazykový projev, samostatnost

Do výsledné známky se promítají všechna výše uvedená kritéria, žák je hodnocen stupni 1-5.

Stupeň 1 (výborný)

Žák dokáže samostatně řešit vybranou úlohu, orientuje se v převodu praktického problému na problém fyzikální. Užívá správné jednotky, dokáže kriticky zhodnotit výsledek úlohy. V daném tématu se bez problému orientuje, jsou mu známy vazby na další témata, chápe fyzikální podstatu problémů.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák dokáže řešit vybranou úlohu v podstatě samostatně, pouze s drobnými chybami, např. v užitých jednotkách či s drobnými numerickými obtížemi. O výsledku úlohy dokáže diskutovat. V daném tématu se v podstatě orientuje, látku ovládá s drobnějšími chybami, které nejsou zcela podstatné pro pochopení problematiky.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák dokáže řešit vybranou úlohu pouze s částečnou pomocí zkoušejících, při samostatném řešení dělá podstatnou chybu (nezná vztah mezi veličinami apod.) nebo dělá celou řadu drobnějších či cyklících se chyb. V daném tématu se orientuje jen částečně, podstatné poznatky jsou mu známy jen z části, nechápe souvislosti.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák dokáže řešit vybranou úlohu pouze za výrazné pomoci zkoušejících, není schopen samostatného řešení, na výsledek úlohy si nedokáže vytvořit kritický názor. V daném tématu se orientuje velmi povrchně, jsou mu známy pouze všechny základní poznatky, nikoli však souvislosti či důsledky. Na praktické otázky většinou nezná odpověď.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák nedokáže řešit vybranou úlohu ani za několikanásobné pomoci zkoušejícího, úlohu nedokáže správně interpretovat, chybí schopnost převodu problému na problém fyzikální. V daném tématu se žák vůbec neorientuje nebo jsou jeho znalosti minimální a žák mezi nimi nemá systém. Odpovědi žáka na dílčí otázky zkoušejících jsou často chybné.

Zkouška je vykonána úspěšně, je-li žák hodnocen v obou částech stupněm 1–4.

Chemie

Ústní část maturitní zkoušky z chemie se skládá z těchto částí:

Část teoretická

Žák samostatně hovoří k danému tématu

Aplikace teorie

Žák řeší úlohy k zadanému tématu – buď aplikace teorie na příklady nebo výpočty či rovnice.

Všeobecná orientace

Žák se orientuje v jednotlivých oborech chemie i v mezioborových vztazích a ve vztazích mezi jednotlivými tématy, dokáže reagovat na otázky a aplikovat teoretické poznatky.

Hodnocení:

Stupeň 1 – výborný

Žák ovládá poznatky k danému tématu – definice, fakta, zákonitosti, pojmy – uceleně a přesně, hovoří samostatně, chápe vztahy mezi pojmy a vztahy k dalším tématům. Pohotově dovede řešit úkoly k tématu a reaguje na dotazy. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost ve zpracování maturitní otázky. Jeho ústní i písemný projev je správný, přesný a výstižný. Výsledky jsou správné a přesné, pouze s menšími nedostatky. Dobře se orientuje ve vztazích mezi jednotlivými obory chemie.

Stupeň 2 – chvalitebný

Žák ovládá poznatky k danému tématu – definice, fakta, zákonitosti, pojmy – v podstatě uceleně a přesně, hovoří samostatně, chápe vztahy mezi pojmy a vztahy k dalším tématům. Dovede řešit úkoly k tématu a reaguje na dotazy samostatně nebo pouze s menší pomocí. Myslí logicky správně, projevuje se u něho samostatnost a tvořivost ve zpracování maturitní otázky. Jeho ústní i písemný projev má pouze menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Orientuje se ve vztazích mezi jednotlivými obory chemie.

Stupeň 3 – dobrý

Žák má v poznatcích k danému tématu – definice, fakta, zákonitosti, pojmy – mezery, které však nejsou závažné, hovoří samostatně, ne vždy však přesně, nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. Úkoly k tématu dovede řešit s pomocí. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení zákonitostí podle podnětu učitele. Víceméně je schopen k tématu hovořit a chápe vztahy mezi jednotlivými obory chemie s pomocí učitele. Objevují se častější nedostatky.

Stupeň 4 – dostatečný

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků mezery. Nehovoří samostatně, na pomoc učitele reaguje málo, nepřesně. Úkoly k tématu sám nedokáže vyřešit, dělá chyby i při pomoci učitele. Nechápe vztahy mezi tématy a jednotlivými obory chemie – vyskytují se závažné chyby. Jeho ústní a písemný projev má zpravidla vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Závažné chyby a nedostatky dovede žák s pomocí učitele opravit.

Stupeň 5 – nedostatečný

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho ústní i písemný projev má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Nehovoří samostatně, na pomoc učitele reaguje velmi málo, nepřesně. Nechápe vztahy mezi tématy a jednotlivými obory chemie – vyskytují se závažné chyby. Závažné chyby a nedostatky nedovede žák ani s pomocí učitele opravit.

Žák úspěšně složil ústní maturitní zkoušku z chemie, pokud bude hodnocen nejhůře klasifikačním stupněm 4 - dostatečný.

Informatika

Maturitní zkouška se skládá ze dvou rovnocenných částí:

- Teoretická část
- Řešení vybrané úlohy

Oblasti hodnocení – teoretická část

- Samostatná orientace v zadaném tématu, správné reakce na doplňující otázky zkoušejícího.
- Chápání souvislostí s pojmy z ostatních tematických celků.
- Znalost syntaxe a sémantiky daného jazyka.
- Správné používání terminologie, vhodný jazykový projev.
- Ovládání základů algoritmizace.

Oblasti hodnocení – řešení vybrané úlohy

- Správná formulace problému, vyplývajícího ze zadání úlohy, návrh řešení.
- Správná aplikace teoretických poznatků při konkrétní aplikaci.
- Správné řešení úlohy.
- Efektivnost při řešení úlohy.
- Průběžné ověřování správnosti řešení.

V obou částech je žák hodnocen jedním ze stupňů 1–5:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá poznatky uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované činnosti. Myslí logicky správně, jeho projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Zadanou úlohu řeší zcela samostatně, efektivně, dochází ke správným výsledkům, které následně správně interpretuje.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá poznatky v podstatě uceleně. Požadované činnosti vykonává převážně samostatně nebo podle menších podnětů učitele. Ústní i písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Zadanou úlohu řeší zpravidla samostatně, s menší pomocí učitele dochází k relativně správným výsledkům.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v požadovaných poznatcích mezery, které dokáže odstranit s pomocí učitele. Požadované činnosti nevykonává vždy přesně. Osvojené poznatky a dovednosti aplikuje při řešení teoretických úkolů s chybami. Ústní a písemný projev není vždy správný, přesný a výstižný, grafický projev je méně estetický. Zadanou úlohu řeší částečně samostatně, částečně s pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v požadovaných poznatcích závažné mezery. Je málo pohotový a má větší nedostatky. Při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby, je nesamostatný. Jeho ústní a písemný projev má zpravidla vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Některé závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při řešení zadané úlohy má problémy s návazností jednotlivých etap řešení.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil má v nich závažné a značné mezery. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Při řešení zadané úlohy dokáže řešit pouze její dílčí části, nechápe souvislosti a návaznosti jednotlivých etap řešení.

Žák úspěšně složil zkoušku, je-li hodnocen klasifikačním stupněm 1–4.

Matematika

Maturitní zkouška z matematiky sestává ze dvou rovnocenných částí:

- Teoretická část
- Řešení vybrané úlohy

Oblasti hodnocení – teoretická část

- Samostatná orientace v zadaném tématu, správné reakce na doplňující otázky zkoušejícího.
- Chápání souvislostí s pojmy z ostatních tematických celků.
- Znalost potřebných definicí a matematických vět.
- Správné používání terminologie, vhodný jazykový projev.
- Ovládání potřebných vztahů a základních pravidel pro výpočty.

Oblasti hodnocení – řešení vybrané úlohy

- Správná formulace problému, vyplývajícího ze zadání úlohy, návrh řešení.
- Správná aplikace teoretických poznatků při konkrétních výpočtech.
- Správné numerické, resp. grafické řešení úlohy.
- Efektivnost při řešení úlohy.
- Průběžné ověřování správnosti řešení.

V obou částech je žák hodnocen jedním ze stupňů 1–5:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá poznatky uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované činnosti. Myslí logicky správně, jeho projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Zadanou úlohu řeší zcela samostatně, efektivně, dochází ke správným výsledkům, které následně správně interpretuje.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá poznatky v podstatě uceleně. Požadované činnosti vykonává převážně samostatně nebo podle menších podnětů učitele. Ústní i písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Zadanou úlohu řeší zpravidla samostatně, s menší pomocí učitele dochází k relativně správným výsledkům.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v požadovaných poznatcích mezery, které dokáže odstranit s pomocí učitele. Požadované činnosti nevykonává vždy přesně. Osvojené poznatky a dovednosti aplikuje při řešení teoretických úkolů s chybami. Ústní a písemný projev není vždy správný, přesný a výstižný, grafický projev je méně estetický. Zadanou úlohu řeší částečně samostatně, částečně s pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v požadovaných poznatcích závažné mezery. Je málo pohotový a má větší nedostatky. Při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby, je nesamostatný. Jeho ústní a písemný projev má zpravidla vážné nedostatky ve správnosti,

přesnosti a výstižnosti. Některé závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při řešení zadané úlohy má problémy s návazností jednotlivých etap řešení.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil, má v nich závažné a značné mezery. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Při řešení zadané úlohy dokáže řešit pouze její dílčí části, nechápe souvislosti a návaznosti jednotlivých etap řešení.

Žák úspěšně složil zkoušku, je-li hodnocen klasifikačním stupněm 1–4.

Zeměpis

Část teoretická:

Probíhá formou patnáctiminutové ústní zkoušky, při které student hovoří na téma maturitní otázky, kterou si předem vylosoval, na přípravu má také patnáct minut. Zkoušený využívá mapu a atlas.

Všeobecná orientace:

Žák se orientuje v jednotlivých oborech geografie i v mezioborových vztazích a ve vztazích mezi jednotlivými tématy, dokáže reagovat na otázky a aplikovat teoretické poznatky.

Klasifikace profilové části maturitní zkoušky – zeměpis:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá učebními osnovami požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně chápe vztahy mezi nimi. Jeho ústní projev je správný, přesný a výstižný. Dokáže pohotově reagovat na dotazy kladené zkoušejícími.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá učebními osnovami požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Samostatně nebo na základě menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí mezery. Ústní projev není vždy správný, přesný a výstižný. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Jeho ústní projev je nesouvislý a vykazuje podstatné nedostatky ve správnosti a výstižnosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho ústní projev je velice nepřesný a plný vážných nedostatků.

Žák úspěšně složil zkoušku, je-li hodnocen klasifikačním stupněm 1–4.

Základy společenských věd

Ústní projev se hodnotí podle následujících kritérií:

- Odborná znalost zadaného tématu
- Schopnost reagovat na otázky maturitní komise
- Schopnost vidět společenský vývoj v širších souvislostech
- Schopnost vidět prolínání společenských věd v mezipředmětových vztazích
- Schopnost aplikovat teoretické poznatky v praxi dle událostí ve společnosti

Výsledek ústní zkoušky (stupeň 1-5) stanoví zkoušející i přísedící po dohodě dle již zmiňovaných kritérií.

Hodnocení:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá učebními osnovami požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Samostatně uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti. Myslí logicky správně. Jeho ústní projev je přesný a výstižný.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá učebními osnovami požadované poznatky v podstatě uceleně, přesně a úplně. Podle občasných podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů. Ústní projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v požadovaných poznatcích a dovednostech nepodstatné mezery. Požadované intelektuální operace nevykonává vždy přesně. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. Osvojené poznatky aplikuje při řešení teoretických úkolů s chybami.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v požadovaných poznatcích a dovednostech závažné mezery. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevu je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení je zpravidla málo tvořivé.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák má v požadovaných poznatcích závažné a značné mezery. V uplatňování osvojených vědomostí a při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevu a zákonitosti nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky.

Žák úspěšně složil zkoušku, je-li hodnocen klasifikačním stupněm 1–4.

Nahrazení zkoušky standardizovanou zkouškou

Dle § 81a školského zákona lze nahradit jednu povinnou zkoušku profilové části maturitní zkoušky z cizího jazyka výsledkem úspěšně vykonané standardizované zkoušky z tohoto cizího jazyka doložené jazykovým certifikátem. Zároveň může žák nahradit jednu nepovinnou zkoušku profilové části maturitní zkoušky z cizího jazyka výsledkem úspěšně vykonané standardizované zkoušky z tohoto cizího jazyka doložené jazykovým certifikátem.

Nejnižší hranice pro úspěšné vykonání standardizované zkoušky z anglického jazyka pro účely nahrazení zkoušky profilové části maturitní zkoušky z anglického jazyka je úroveň B2 dle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky (SERR).

Nejnižší hranice pro úspěšné vykonání standardizované zkoušky z německého, francouzského, španělského nebo ruského jazyka pro účely nahrazení zkoušky profilové části maturitní zkoušky z daného jazyka je úroveň B1 dle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky (SERR).

Písemnou žádost o nahrazení zkoušky standardizovanou zkouškou podává žák nejpozději v následujících termínech:

jarní termín: nejpozději **31. 3.**
podzimní termín: nejpozději **30. 6.**

Součástí této žádost je vždy úředně ověřená kopie dokladu o úspěšném vykonání standardizované zkoušky. Ředitel školy rozhodne o nahrazení zkoušky standardizovanou zkouškou do 14 dnů a rozhodnutí oznámí žákovi. (§ 19a maturitní vyhlášky)

Ředitel gymnázia stanovuje v souladu s § 81a školského zákona a § 19a maturitní vyhlášky seznam standardizovaných zkoušek, jimiž lze nahradit zkoušku profilové části maturitní zkoušky z cizího jazyka:

Úroveň dle SERR/CEFR	Název zkoušky	Sk.
Anglický jazyk		
B2	Cambridge B2 First for Schools také známý jako Cambridge English: First for Schools (FCE)	Cambridge
B2	Cambridge B2 First také známý jako First Certificate in English (FCE)	
C1	Cambridge C1 Advanced také známý jako Cambridge English: Advanced (CAE)	
C2	Cambridge C2 Proficiency také známý jako Cambridge English: Proficiency (CPE)	
B2	IELTS Academic stupeň 5,5–6,5	IELTS
C1	IELTS Academic stupeň 7–8	
C2	IELTS Academic stupeň 8,5+	
B2	TOEFL iBT®: 72–94	TOEFL
C1	TOEFL iBT®: 95–113	
C2	TOEFL iBT®: 114–120	
Německý jazyk		
B1	ÖSD Zertifikat B1	ÖSD
B2	ÖSD Zertifikat B2	
C1	ÖSD Zertifikat C1	
C2	ÖSD Zertifikat C2	
B1	Goethe-Zertifikat B1	Goethe
B2	Goethe-Zertifikat B2	
C1	Goethe-Zertifikat C1	
C2	Goethe-Zertifikat C2	

Francouzský jazyk		
B1	DELF B1 (Diplôme d'Etudes en Langue Française) – všechny formy France Education international / Ministère de l'Education nationale	DELF/DALF
B2	DELF B2 (Diplôme d'Etudes en Langue Française) – všechny formy France Education international / Ministère de l'Education nationale	
C1	DALF C1 (Diplôme Approfondi de Langue Française) France Education international / Ministère de l'Education nationale	
C2	DALF C2 (Diplôme Approfondi de Langue Française) France Education international / Ministère de l'Education nationale	
Španělský jazyk		
B1	DELE B1 (Diploma de Español como Lengua Extranjera)	DELE
B1	DELE A2/B1 Escolar (pouze v případě, že výsledné hodnocení na certifikátu je úroveň B1)	
B2	DELE B2 (Diploma de Español como Lengua Extranjera)	
C1	DELE C1 (Diploma de Español como Lengua Extranjera)	
C2	DELE C2 (Diploma de Español como Lengua Extranjera)	
Ruský jazyk		
B1	ТРКИ 1/TORFL 1 (тест по русскому языку как иностранному) Первый сертификационный уровень. Общее владение (Государственный международный экзамен)	TORFL
B2	ТРКИ 2/TORFL 2 (тест по русскому языку как иностранному) Второй сертификационный уровень. Общее владение (Государственный международный экзамен)	
C1	ТРКИ 3/TORFL 3 (тест по русскому языку как иностранному) Третий сертификационный уровень. Общее владение (Государственный международный экзамен)	
C2	ТРКИ 4/ TORFL 4 (тест по русскому языку как иностранному) Четвертый сертификационный уровень. Общее владение (Государственный международный экзамен)	

Ředitel gymnázia stanovuje v souladu s § 81a školského zákona a § 24a maturitní vyhlášky pravidla pro převod hodnocení úspěšně vykonané standardizované zkoušky z cizího jazyka na stupeň prospěchu následovně (stupeň prospěchu bude uveden na maturitním vysvědčení):

Název skupiny zkoušek	Kritérium	Klasifikační stupeň
Anglický jazyk		
Cambridge	úroveň B2 Grade C	chvalitebný
	úroveň B2 Grade B a Grade A úroveň C1 úroveň C2	výborný
IELTS	skóre 5,5	chvalitebný
	skóre 6,0 – 9,0	výborný
TOEFL	skóre 72 - 83	chvalitebný
	skóre 84 - 120	výborný
Německý jazyk		
ÖSD	úroveň B1 – C2	výborný
Goethe	úroveň B1 – C2	výborný
Francouzský jazyk		
DELF/DALF	úroveň B1 – C2	výborný
Španělský jazyk		
DELE	úroveň B1 – C2	výborný
Ruský jazyk		
TORFL	úroveň B1 – C2	výborný

Seznam maturitní četby

Světová a česká literatura do konce 18. století

Poezie

1. Epos o Gilgamešovi (přel. L. Matouš)
2. Homér – Odyssea (přel. O. Vaňorný)
3. Villon F. – Závěť (přel. J. Loukotková)
4. Shakespeare W. – Sonety (přel. M. Hilský)

Próza

5. Boccaccio G. – Dekameron (přel. R. Krátký)
6. Cervantes y Saavedra M. De – Důmyslný rytíř Don Quijote de la Mancha (přel. Z. Šmíd)
7. Komenský J. A. – Labyrint světa a ráj srdce
8. Goethe J. W. – Utrpení mladého Werthera (přel. E. A. Saudek)
9. Diderot D. – Jeptiška (přel. O. Žiška)

Drama

10. Sofokles – Antigona (přel. V. Šrámek)
11. Sofokles – Král Oidipus (přel. J. Pokorný)
12. Euripides – Médea (přel. F. Stiebnitz)
13. Shakespeare W. – Hamlet (přel. M. Hilský)
14. Shakespeare W. – Macbeth
15. Shakespeare W. – Othello (přel. M. Hilský)
16. Shakespeare W. – Romeo a Julie (přel. M. Hilský)
17. Moliére – Tartuffe (přel. S. Kadlec)
18. Goethe J. W. – Faust 1. díl (přel. O. Fischer)

Světová a česká literatura 19. století

Poezie

19. Baudelaire Ch. – Květy zla (přel. F. Hrubín)
20. Mácha K. H. – Máj
21. Erben K. J. – Kytice
22. Puškin A. S. – Evžen Oněgin (přel. J. Hora a O. Mašková)
23. Borovský K. H. – Křest sv. Vladimíra

24. Neruda J. – Balady a romance

Próza

25. Brontëová E. – Na Větrné hůrce (přel K. Marysková)
26. Shelley M. W. - Frankenstein aneb Novodobý Prométheus (přel. Martin Pokorný)
27. Hugo V. – Chrám matky Boží v Paříži (přel. M. Tomášková a B. Zímová)
28. Flaubert G. – Paní Bovaryová (přel. M. Jindra)
29. Maupassant G. De – Miláček (přel. D. Melanová)
30. Stendhal – Červený a černý (přel. O. Levý)
31. Zola E. – Zabiják (přel. J. a R. Pochovi)
32. Balzac H. de – Otec Goriot
33. Dostojevskij F. M. – Zločin a trest (přel. J. Hulák)
34. Wilde O. – Obraz Doriana Graye (přel. K. Hilská)
35. Dickens Ch. – Oliver Twist
36. Němcová B. – Babička
37. Neruda J. – Povídky malostranské
38. Arbes J. – Romaneta
39. Šlejhar J. K. – Kuře melancholik
40. Poe E. A. – Povídky
41. Rais K. V. – Kalibův zločin

Drama

42. Tyl J. K. – Strakonický dudák
43. Mrštíkové A. a V. – Maryša
44. Ibsen H. – Nora (přel. K. Kraus a J. Rak)
45. Preissová G. – Její pastorkyňa
46. Gogol N. V. – Revizor (přel. Z. Mahler)

Světová literatura 20. a 21. století

Poezie

47. Apollinaire G. – Alkoholy (přel. K. Čapek)
48. Prévert J. – Pro tebe, má lásko

Próza

49. Remarque E. M. – Na západní frontě klid (přel. F. Gel)
50. Rolland R. – Petr a Lucie (přel. J. Zaorálek)

51. Zweig S. – Amok (přel. L. a R. Pellarovi)
52. Hemingway E. – Stařec a moře (přel. F. Vrba)
53. Hemingway E. – Komu zvoní hrana (přel. J. Valja)
54. Camus A. – Cizinec (přel. M. Žilina)
55. Exupéry A. de Saint – Malý princ (přel. Z. Stavinohová)
56. Kerouac J. – Na cestě (přel. J. Josek)
57. Orwell G. – 1984 (přel. E. Šimečková)
58. Orwell G. – Farma zvířat (přel. G. Gössel)
59. Eco U. – Jméno růže (přel. Z. Frýbort)
60. Márquez G. G. – Kronika ohlášené smrti (přel. E. Hodoušek)
61. Márquez G. G. – Sto roků samoty (přel. V. Medek)
62. Mann T. – Mario a kouzelník (přel. B. Černík)
63. Kafka F. – Proměna (přel. V. Kafka)
64. Kafka F. – Proces
65. Bradbury R. – Marťanská kronika (přel. J. Emmerová)
66. Bradbury R. – 451 stupňů Fahrenheita (přel. J. Emmerová)
67. Styron W. – Sophiina volba (přel. R. Nenadál)
68. Fitzgerald F. S. – Velký Gatsby (přel. M. Prokop)
69. Kesey K. – Vyhoďme ho z kola ven (přel. J. Kořán)
70. Steinbeck J. – O myších a lidech (přel. V. Vendyš)
71. Golding W. – Pán much (přel. H. Kovályová)
72. McEwan I. – Betonová zahrada (přel. M. Brabencová)
73. Moravia A. – Horalka (přel. J. Pokorný a A. Wildová)
74. King S. – Osvícení (přel. J. Němeček)
75. Zusak M. – Zlodějka knih (přel. V. Penkala)
76. Giordani P. – Osamělost prvočísel (přel. A. Flemrová)
77. Coelho P. – Alchymista (přel. P. Lidmilová)
78. Haddon M. – Podivný případ se psem (přel. K. Novotná)
79. Saroyan W. – Tracyho tygr (přel. J.Valenta)
80. Keyes D. – Růže pro Algernon (přel. R. Podaný)
81. Cunningham M. – Hodiny (přel. M. Jindra)
82. Chbosky S. – Ten, kdo stojí v koutě
83. Sapkowski A. – Zaklínač I: Poslední přání
84. Lee H. – Jako zabít ptáčka

85. Tolkien J.R.R. – Pán prstenů: Společenstvo Prstenu
86. King S. – Nadaný žák

Drama

87. Beckett S. – Čekání na Godota (přel. J. Kolář)
88. Dürrenmatt F. – Návštěva staré dámy (přel. B. Černík)
89. Shaw G. B. – Pygmalion (přel. F. Tetauer)
90. Lorca F. G. – Krvavá svatba (přel. V. Mikeš)

Česká literatura 20. a 21. století

Poezie

91. Bezruč P. – Slezské písně
92. Wolker J. – Těžká hodina
93. Wolker J. – Host do domu
94. Nezval V. – Edison
95. Kainar J. – Nové mýty
96. Hrubín F. – Romance pro křídlovku
97. Seifert J. – Píseň o Viktorce
98. Hrabě V. – Blues pro bláznivou holku
99. Jirous I. M. – Magorovy labutí písně
100. Skácel J. – Smuténka

Próza

101. Dyk V. – Krysař
102. Šrámek F. – Stříbrný vítr
103. Olbracht I. – O smutných očích Hany Karadžičové
104. Olbracht I. – Nikola Šuhaj loupežník
105. Olbracht I. – Žalář nejtemnější
106. Klíma L. – Utrpení knížete Sternenhocha
107. Hašek J. – Osudy dobrého vojáka Švejka 1. díl
108. Kopta J. – Hlídač č. 47
109. Vančura V. – Rozmarné léto
110. Vančura V. – Markéta Lazarová
111. Havlíček J. – Petrolejové lampy
112. Poláček K. – Bylo nás pět

113. Čapek K. – Hordubal
114. Čapek K. – Válka s mloky
115. Lustig A. – Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou
116. Otčenášek J. – Romeo, Julie a tma
117. Fuks L. – Spalovač mrtvol
118. Kaplický V. – Kladivo na čarodějnice
119. Hrabal B. – Obsluhoval jsem anglického krále
120. Hrabal B. – Ostře sledované vlaky
121. Kundera M. – Žert
122. Kundera M. – Nesnesitelná lehkost bytí
123. Kundera M. – Směšné lásky
124. Škvorecký J. – Lvíče
125. Vaculík L. – Morčata
126. Pavel O. – Smrt krásných srnců
127. Klíma I. – Má veselá jitra
128. Kohout P. – Katyně
129. Legátová K. – Jozova Hanule
130. Jirotka Z. – Saturnin
131. Viewegh M. – Báječná léta pod psa
132. Dousková I. – Hrdý Budžes
133. Dvořáková P. - Vrány
134. Mornštajnová A. – Hana
135. Tučková K. – Vyhnání Gerty Schnirch
136. Hanišová V. – Anežka

Drama

137. Čapek K. – Bílá nemoc
138. Čapek K. – Matka
139. Čapek K. – R. U. R.
140. Havel V. – Vernisáž
141. Svěrák Z., Smoljak L. – České nebe
142. Svěrák Z., Smoljak L. – Záskok

Kritéria pro výběr maturitní četby:

Žák vybírá 20 literárních děl, od každého autora max. 2 knihy, v seznamu musí být alespoň 2 tituly prózy, 2 tituly poezie i 2 tituly dramatu.

- Světová a česká literatura do konce 18. století min. 2 literární díla
- Světová a česká literatura 19. století min. 3 literární díla
- Světová literatura 20. a 21. století min. 4 literární díla
- Česká literatura 20. a 21. století min. 5 literárních děl

Seznam knih k maturitě se odevzdává učiteli českého jazyka a literatury v dané třídě.

Termín odevzdání seznamu maturitní četby:

jarní termín: nejpozději **31. 3.**
podzimní termín: nejpozději **30. 6.**

Gymnázium J. V. Jirsíka, Fráni Šrámka 23, 371 46 České Budějovice

Seznam maturitní četby

Jméno žáka	
Třída	

Seznam knih		
	Autor, název díla	**Doba vzniku**
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		
8.		
9.		
10.		
11.		
12.		
13.		
14.		
15.		
16.		
17.		
18.		
19.		
20.		

	dílo	dílo
2 tituly poezie:		
2 tituly dramatu:		

Datum: Podpis:

Maturitní otázky

Anglický jazyk

1. Our region and České Budějovice
2. Holidays, travel
3. Family and housing
4. Food, shopping
5. Education and problems of the youth
6. Seasons of the year, dressing, weather
7. Literature
8. Anniversaries
9. Culture
10. Nature, environment, global problems
11. Health, sport, lifestyle
12. The United Kingdom
13. British history
14. London
15. The U.S.A
16. The history of the U.S.A.
17. Europe, the EU
18. Other English-speaking countries
19. Communication, technology
20. Our country, Prague

Biologie

MATURITNÍ OTÁZKY Z BIOLOGIE

1. **VIRY**

Viry-stavba odlišných typů, odlišné typy rozmnožování v buňkách, význam a současné využití, virová onemocnění a jejich prevence, vakcinace.

Priony-stavba, rozmnožování, prionová onemocnění a jejich prevence.

2. PROKARYOTA

Bakterie-stavba, metabolismus, tvary těla, rozmnožování, význam v přírodě a pro člověka.

Sinice – stavba a funkce, význam fylogenetický, geologický, ekologický a využití znalostí člověkem.

3. **BUŇKA EUKARYOTNÍ**

Stavba – vznik organel a jejich funkce, zdůraznění rozdílů mezi rostlinnou, živočišnou a houbovou buňkou, příjem a výdej látek, osmotické jevy, přeměna energie – tvorba ATP, syntéza bílkovin a NK, rozmnožování-mitóza, meióza.

4. **ANATOMIE A MORFOLOGIE ROSTLIN**.

Typy kořenů, příčný a podélný řez – typy pletiv a jejich funkce, tloustnutí, metamorfózy.

Typy stonků, větvení, příčný řez – typy pletiv a jejich funkce, tloustnutí, metamorfózy.

Stavba listu, příčný řez – typy pletiv a jejich funkce, metamorfózy.

Stavba květu, tyčinky, plodolisty, květenství, plody, opylení, oplození.

5. **FYZIOLOGIE ROSTLIN**.

Rovnice fotosyntézy, pigmenty, fáze fotosyntézy, faktory a význam fotosyntézy.

Rovnice buněčného dýchání, fáze, faktory a význam dýchání.

Kvašení (fermentace).

Vodní režim-příjem, vedení, výdej vody.

Způsoby výživ–heterotrofie, mutualismus rostlin.

6. **NIŽŠÍ ROSTLINY – ŘASY, CHROMISTA**

Systém – červené (Rhodophyta), hnědé (Chromophyta) a zelené (Chlorophyta) řasy.

Chromista- zlativky, rozsivky, chaluhy. Oomycety.

Typy stélek, rozmnožování-metageneze, významní zástupci, význam v přírodě a pro člověka.

7. **ROSTLINY VÝTRUSNÉ**.

Ryniofyty – výskyt, stavba, vývojové vztahy.

Mechorosty játrovky a mechy.

Kapraďorosty-plavuně, přesličky, kapradiny.

Stavba, metageneze, ekologický význam a možnosti využití člověkem.

8. **ROSTLINY SEMENNÉ**

Nahosemenné-cykasy, jinany, jehličnany.

Krytosemenné rostliny znaky dvouděložných a jednoděložných rostlin.

Základní znaky nejvýznamnějších a zástupců čeledí, rozmnožování, významné druhy, význam v přírodě a pro člověka.

9. **HOUBY, LIŠEJNÍKY**

Houby – Chytridiomycety, Eumycety .

Lišejníky.

Systém, základní znaky, rozmnožování, zástupci, význam v přírodě a pro člověka.

10. **PRVOCI**

Prvoci-bičíkovci, kořenonožci, výtrusovci, nálevníci, krásnoočka, hlenky.

Systém, základní znaky, rozmnožování, zástupci, význam v přírodě a pro člověka.

11. **MNOHOBUNĚČNÍ – HOUBOVCI, ŽAHAVCI**

Houbovci, žahavci.

Systém, základní znaky, rozmnožování, zástupci, význam v přírodě a pro člověka.

12. **PLOŠTĚNCI, VÍŘNÍCI, HLÍSTICE**

Ploštěnci, hlístice, vířníci.

Systém, základní znaky, rozmnožování, zástupci, význam v přírodě a pro člověka.

13. **KROUŽKOVCI** *(ANNELIDA)***, MĚKKÝŠI** *(MOLLUSCA)*

Kroužkovci, měkkýši.

Systém, základní znaky, rozmnožování, zástupci, význam v přírodě a pro člověka.

14. **ČLENOVCI**

Členovci- trojlaločnatci, klepítkatci, korýši, vzdušnicovci.

Systém, základní znaky, rozmnožování, zástupci, význam v přírodě a pro člověka.

15. **OSTNOKOŽCI, STRUNATCI**

Ostnokožci.

Strunatci – pláštěnci, bezlebeční.

Systém, základní znaky, rozmnožování, zástupci, význam v přírodě a pro člověka.

16. **OBRATLOVCI – KRUHOÚSTÍ, PARYBY, RYBY**

Obratlovci – kruhoústí, paryby, ryby.

Systém, základní znaky, rozmnožování, zástupci, význam v přírodě a pro člověka.

17. **OBRATLOVCI – OBOJŽIVELNÍC, PLAZI**

Obojživelníci, plazi.

Systém, základní znaky, rozmnožování, zástupci, význam v přírodě a pro člověka.

18. **OBRATLOVCI – PTÁCI, SAVCI**

Ptáci, savci.

Systém, základní znaky, rozmnožování, zástupci, význam v přírodě a pro člověka.

19.. **ROZMNOŽOVACÍ SOUSTAVA**

Stavba a funkce pohlavní soustavy člověka (oogeneze, spermatogeneze, menstruační cyklus), pohlavní hormony, antikoncepce, poruchy reprodukce

Onemocnění rozmnožovací soustavy a jejich prevence.

20. **POHYBOVÁ SOUSTAVA**

Chrupavka, vazivo, kost – stavba tkání, odlišnosti, funkce, růst a regenerace.

Kostra-stavba a funkce kostry.

Svalstvo-typy svaloviny a jejich funkce– metabolismus, typy svalů a jejich umístění.

Onemocnění pohybové soustavy a jejich prevence.

21. **TRÁVICÍ SOUSTAVA, LÁTKOVÝ METABOLISMUS**

Stavba a funkce jednotlivých oddílů trávicí soustavy, trávicí enzymy, vstřebávání látek.

Stavba a funkce jater.

Metabolismus cukrů, tuků, bílkovin.

Metabolismus energetický, pravidla správné výživy, vitamíny.

Onemocnění trávicí soustavy a jejich prevence.

22. **DÝCHACÍ A VYLUČOVACÍ SOUSTAVA, KŮŽE**

Stavba dýchací soustavy, fyziologie dýchání, onemocnění dýchací soustavy a jejich prevence.

Stavba vylučovací soustavy, nefron – stavba a funkce, onemocnění vylučovací soustavy, prevence. poškození ledvin, dialyzační metody.

Stavba a funkce kůže, onemocnění a jejich prevence.

Onemocnění dýchací a vylučovací soustavy a jejich prevence.

23. **SOUSTAVA OBĚHU TĚLNÍCH TEKUTIN**

Tělní tekutiny složení, umístění a funkce.

Krevní buňky-vznik, stavba, funkce, krevní skupiny.

Srdce – stavba, funkce, cévní systém, krevní oběh.

Imunitní systém – typy imunitních procesů, systém MHCI a MHCII, možnosti imunizace.

Onemocnění oběhové soustavy a jejich prevence.

24. **HORMONÁLNÍ SOUSTAVA**

Typy hormonů, žlázy s vnitřní sekrecí, hormony a jejich funkce u člověka, poruchy tvorby a jejich následky.

25. **NERVOVÁ SOUSTAVA**

Neuron, vzruch, synapse, reflexní oblouk.

CNS-stavba a funkce jednotlivých částí mozku a míchy.

Periferní nervstvo-mozkomíšní a vegetativní nervy..

Řízení činnosti kosterního svalstva-patelární reflex, podmíněný a nepodmíněný reflex, instinkty, myšlení, učení.

Onemocnění nervové soustavy a jejich prevence.

26. **SMYSLOVÉ ORGÁNY**

Činnost čidel-analyzátor, reflexní oblouk, receptory – typy, stavba a funkce.

- kožní čití, čich, chuť, sluch, rovnováha, zrak.

27**. MOLEKULÁRNÍ GENETIKA**

Stavba NK: typy, odlišnosti u prokaryotické a eukaryotické buňky.

Stavba chromozomů, typy chromozomů.

DNA: replikace, transkripce, translace (exony, introny).

Regulace exprese genů eukaryot a prokaryot-operon

PCR metoda a její význam, sekvenace genomu, GMO-význam, rizika.

28. **GENETIKA MNOHOBUNĚČNÝCH ORGANISMŮ.**

Významné osobnosti genetiky.

Pojmy: gen, genotyp, znak, fenotyp, alela, lokus, genom, karyotyp.

Geny velkého účinku-Mendelovy zákony, genové interakce.

Geny malého účinku-polygenní dědičnost.

Genová vazba, mutace (typy, činitelé, význam).

Chromozomové určení pohlaví.

Genetika člověka-metody, autozomální a gonozomální dědičnost, dispozice k chorobám (nádory).

Dědičnost populací-autogamická, alogamická (panmiktická), H.-Weinbergův zákon (vzorec).

29. **EKOLOGIE I**

Charakteristika vědního oboru.

Ekosystém-typy, ekologická valence, sukcese

Charakteristika vybraného ekosystému s využitím základních pojmů: populace, biocenóza, biotop, nika, lokalita, areál.

Biotické faktory (potravní vztahy, řetězce, potravní pyramida, biologické invaze).

30. **EKOLOGIE II**

Abiotické faktory-voda, půda, vzduch, sluneční záření.

Současné problémy životního prostředí-člověk a prostředí, problémy ovzduší, znečištění vod, ohrožení půdy a lesů, globální problémy atd.

Ochrana přírody v ČR a ve světě.

Dějepis

1. Vývoj lidské společnosti v pravěku
2. Starověká Mezopotámie a Egypt
3. Starověké Řecko
4. Starověký Řím
5. Stěhování národů, první středověké státy
6. První státní útvary na našem území, počátky českého státu
7. Vrchol přemyslovského státu
8. České země za vlády Lucemburků
9. České země v době husitství, věk poděbradský a jagellonský
10. Renesance a humanismus, zámořské a vědecké objevy
11. Evropská reformace a protireformace, třicetiletá válka
12. České země v letech 1526-1627, stavovské povstání
13. Revoluce v Nizozemí a Anglii
14. Absolutismus v západní a východní Evropě
15. Osvícenství a osvícenský absolutismus v Evropě
16. Velká francouzská revoluce a napoleonské války
17. České národní obrození
18. České země v letech 1848–1914
19. Hlavní evropské velmoci 2. pol. 19. století
20. Vznik a vývoj USA, občanská válka v 19. století
21. První světová válka
22. Češi za Velké války, vznik ČSR a její politický systém
23. Nástup a vývoj totalitních systémů v Evropě
24. Mnichov, druhá republika, protektorát a odboj
25. Druhá světová válka
26. Hlavní etapy světového vývoje po roce 1945
27. Třetí republika, únor 1948 a padesátá léta v ČSR
28. Pražské jaro a okupace 1968, normalizace a rok 1989

Estetická výchova – hudební

1. Lidová píseň – její společenské funkce, typy podle charakteru, námětu, původu. Vazba mezi folklorem a folkem.
2. Církevní a světský jednohlasý zpěv – gregoriánský chorál, rytířský zpěv, husitský chorál. Gotické umění.
3. Vznik a rozvoj polymelodického slohu. Polyfonní formy. Renesance v ostatním umění.
4. Hudební divadlo. Antické drama, středověké duchovní hry, vznik opery, opera v době klasicismu. Opera v epoše romantismu. Operní realismus L. Janáčka.
5. Opereta – vznik, charakteristika, hlavní typy, skladatelské osobnosti. Muzikál – vznik, specifické rysy, souvislost s vývojem populární hudby. Osvobozené divadlo, Semafor, filmový muzikál, popularita žánru v současnosti.
6. Barokní sloh, rozmach instrumentální hudby, formy, představitelé české a evropské barokní hudby. Baroko v ostatním umění.
7. Klasicismus – periodizace, charakteristika, přínos českých hudebníků pro formování nového směru. Mannheimská škola.
8. První vídeňská škola. J.Haydn, W.A. Mozart.
9. Vyvrcholení hudebního klasicismu a vytvoření nového ideálu hudebního díla v tvorbě L.van Beethovena.
10. Raný romantismus – znaky (srovnání s malířstvím a literaturou), raný německý romantismus. F. Chopin, národní školy.
11. Novoromantismus – vznik programní hudby, symfonická báseň, operní reforma R. Wagnera. Pozdní romantismus.
12. Česká národní hudba – periodizace, doba předsmetanovská, spory o charakter české hudby, mozartovský kult, obrozenecká píseň. F. Škroup. Divadla a česká hymna.
13. Vznik národní opery v 19. století – B. Smetana, A.Dvořák.
14. Vznik symfonické básně a symfonie v české hudbě 19. století – B. Smetana, A. Dvořák.
15. Česká hudba na přelomu 19. a 20. století. První generace české moderny: J.B.Foerster, J. Suk, V. Novák, L. Janáček a jeho opera Příběhy lišky Bystroušky
16. Světová úroveň české hudby 20. století – B. Martinů, L. Janáček, P. Eben a další.
17. Impresionismus – v malířství, výrazové prostředky hudebního impresionismu – C. Debussy, M. Ravel.
18. Expresionismus – výtvarné umění, dodekafonie, druhá vídeňská škola. Neoklasicismus, neobaroko – hledání inspirace v odkazu minulých epoch. Fauvismus, kubismus, futurismus ve výtvarném umění.

19. Vývoj vokálních forem a žánrů (píseň, madrigal, moteto, arie, opera, cantata, oratorium). Vývoj forem a žánrů instrumentální hudby – concerto grosso, sólový koncert, sonáta, symfonie, komorní hudba, suita. Komorní tělesa, složení symfonického orchestru.
20. Inspirace vážné hudby 20. století – folklór (Martinů, Janáček), jazz (pařížská šestka, Martinů), mimoevropské kultury (Jáva – Debussy, Indie – Messiaen, čtvrttónová hudba – A. Hába).
21. Jazz – kořeny: spirituál, worksong, blues, tradiční jazz, moderní jazz, znaky jazzové hudby, jazzový orchestr.
22. Nonartificiální hudba od 2. poloviny 20. století I. – rock a směry z něj vycházející, rhythm and blues.
23. Nonartificální hudba od 2. poloviny 20. století II. – taneční hudba (disco, hip hop, rap, house music), pop music, country & western.
24. Funkce hudby ve společnosti od pravěku po dnešek.
25. Čeští hudebníci 2. poloviny dvacátého století pronásledovaní komunistickým režimem. (The Plastic People of the Universe, K. Kryl, J. Nohavica, J. Hutka, V. Třešňák, J. Dědeček, M. Kubišová atd.)

Estetická výchova – výtvarná

1. Pravěké umění a tvorba přírodních národů
2. Umění starověku /Egypt, Mezopotámie, Mexiko/
3. Antické umění řecké a římské, křesťanská antika
4. Byzantské umění, předrománské a románské umění v Evropě a v Čechách
5. Gotické umění v Evropě a v Čechách
6. Evropské a české renesanční umění
7. Baroko a rokoko v Evropě
8. Baroko a rokoko v Čechách
9. Architektura, vývoj gotické, renesanční a barokní architektury- srovnání
10. Umění 19. stol. v Evropě /klasicismus a empír, romantismus, realismus/
11. Impresionismus v Evropě a v Čechách
12. Vývoj směrů odvozených z impresionismu /postimpresionismus, pointilismus/
13. Umění na přelomu 19. a 20. stol. / symbolismus, secese/
14. Avantgardní umělecké směry 1. poloviny 20. století v Evropě a v Čechách /expresionismus, fauvismus, kubismus, kubofuturismus, futurismus/
15. Avantgardní umění mezi dvěma světovými válkami / dadaismus, suprematismus, surrealismus, konstruktivismus, neoplasticismus/
16. Vývoj abstraktní malby / negeometrické i geometrické abstrakce/.
    Světové umění 2. pol .20. stol. /akční malba v USA a Evropě, evropská abstraktní malba- tašismus, informel/
17. Umění 2. pol. 20. století /nová figurace, neodada, pop-art, hyperrealismus, umění akce/
18. Umění 2. pol. 20.stol. racionálně konstruktivní proud / geometrická abstrakce, op-art, kinetické umění, neokonstruktivismus, minimal-art, land-art, konceptuální umění/
19. České umění 2. poloviny 20. stolení, současné české umění, laureáti ceny Jindřicha Chalupeckého
20. Vývoj architektury od druhé poloviny 19. stol. do současnosti
21. Ilustrace a animace, světoví a čeští ilustrátoři a tvůrci animovaných filmů
22. Vývoj krajinomalby
23. Vývoj portrétu
24. Umělecká grafika, techniky tisku, rozdělení, významní čeští a světoví grafici

Francouzský jazyk

1. La famille, l´apparence et le caractère
2. La santé, le corps
3. Acheter
4. La maison et la ville
5. Le sport et les loisirs
6. Les médias et l´informatique
7. La nature, l environnement
8. Voyager
9. L´histoire de France
10. La France
11. Paris
12. La francophonie dans le monde et la France d´Outre-Mer
13. La Belgique, La Suisse, Le Canada
14. L´école, le système scolaire
15. Les fêtes en France
16. La nourriture, la gastronomie en France
17. La littérature et les Beaux-Arts
18. L´Union Éuropéenne
19. La République Tchèque et Praque
20. Ma région et ma ville

Fyzika

1. **Kinematika hmotného bodu.** Rovnoměrný a nerovnoměrný pohyb, zrychlení, volný pád, kruhový pohyb, skládání pohybů.
2. **Dynamika hmotného bodu.** Newtonovy pohybové zákony, vztažné soustavy, dostředivá síla, zákon zachování hybnosti, odporové síly, setrvačné síly.
3. **Práce, výkon, energie.** Mechanická práce, mechanická energie, zákon zachování energie, výkon, účinnost.
4. **Gravitační pole, pohyby těles v homogenním a nehomogenním gravitačním poli.** Newtonův gravitační zákon, intenzita gravitačního pole, gravitační pole Země, pohyby v homogenním a nehomogenním gravitačním poli Země, Keplerovy zákony.
5. **Mechanika tuhého tělesa** Moment síly, skládání a rozklad sil, rovnovážná poloha tělesa, těžiště, moment hybnosti, otáčivý pohyb, moment setrvačnosti.
6. **Mechanika kapalin a plynů.** Hydrostatika, tlak v kapalinách, Archimédův zákon, tlak vzduchu, proudění ideální a reálné kapaliny, Bernoulliho rovnice, létání.
7. **Základní poznatky molekulové fyziky a termodynamiky.** Kinetická teorie látek (pohyb molekul, vzájemné silové působení molekul), molární veličiny, teplota a teplo, 1. termodynamický zákon, kalorimetrie.
8. **Struktura a vlastnosti plynů.** Ideální plyn, stavová rovnice, děje v plynech, kruhový děj a práce plynu, tepelné motory.
9. **Struktura a vlastnosti pevných látek.** Krystalová mřížka, poruchy mřížky, deformace, Hookův zákon, křivka deformace, teplotní roztažnost pevných látek
10. **Struktura a vlastnosti kapalin**. Povrchová vrstva, povrchová energie, povrchové napětí, kapilární jevy, teplotní roztažnost kapalin, stlačitelnost
11. **Základní vlastnosti jednotlivých skupenství, fázové změny**. Změny skupenství, fázový diagram.
12. **Mechanické kmitání.** Harmonický pohyb, harmonický oscilátor a jeho modely, skládání kmitů, vlastní a nucené kmity, rezonance.
13. **Mechanické vlnění.** Mechanické vlnění, rozdělení vlnění, rovnice postupného vlnění, skládání vlnění, zvukové vlnění, Dopplerův jev.
14. **Stacionární elektrické pole.** Elektrický náboj, elektrické pole, intenzita, potenciál, vodič a izolant v el. poli, kapacita vodiče, kondenzátory, spojování kondenzátorů
15. **Elektrický proud v kovech.** Vznik el. proudu, Ohmův zákon, odpor vodiče, jednoduché obvody stejnosměrného proudu, Kirchhoffovy zákony, tepelné účinky, práce a výkon stejnosměrného proudu

16. **Elektrický proud v polovodičích, kapalinách a plynech.** Mechanismus vedení proudu (vlastní a příměsová vodivost), diodový jev. Elektrolýza, Faradayovy zákony, galvanické články, akumulátory, výboje v plynech (nesamostatné, samostatné) obrazová elektronka
17. **Stacionární a nestacionární magnetické pole.** Trvalé magnety, mag. pole proudovodičů, interakce mag. pole s vodiči, nabitá částice v mag. poli, elmag. indukce (Faradayův zákon, vlastní indukce, přechodové jevy)
18. **Střídavý proud a jeho využití v energetice.** Vznik a veličiny střídavého proudu, jednoduché obvody střídavého proudu, RLC obvod, výkon střídavého proudu, točivé stroje, transformátor, přenos elektrické energie
19. **Elektromagnetické kmitání a vlnění.** Elektromagnetický oscilátor, perioda kmitání, nucené kmity. Elmag. vlna na dvojitém vedení a ve vakuu, dipól, sdělovací technika (rozhlasový vysilač a přijímač), druhy elmag. vlnění
20. **Vlnové vlastnosti světla.** Světlo jako vlnění, interference na tenké vrstvě, ohyb (optická mřížka), polarizace
21. **Geometrická optika.** Šíření světla, odraz a lom, optická zobrazení, optické přístroje.
22. **Speciální teorie relativity**. Postuláty STR a jejich důsledky. Souvislost hmotnosti a energie.
23. **Základy kvantové fyziky.** Fyzika atomového obalu a druhy elektromagnetického záření. Záření černého tělesa, kvantová hypotéza, fotoelektrický jev, Comptonův jev, dualismus vln a částic, relace neurčitosti, spektrum elmag. záření.
24. **Fyzika atomového jádra.** Modely atomu (planetární, Bohrův, kvantově-mechanický). Atomové jádro, přirozená radioaktivita, rozpadový zákon, experimentální metody jaderné fyziky (urychlovače, detektory), jaderné reakce, jaderná energetika, elementární částice
25. **Astronomie.** Sluneční soustava, Keplerovy zákony, stavba a vývoj hvězd, spektra hvězd, pozorování vesmíru.
26. **Zákony zachování.** Zákon zachování hmotnosti, hybnosti, mechanické energie, energie, elektrického náboje, protonového a nukleonového čísla.
27. **Fyzikální principy strojů.** Jednoduché stroje, hydraulické stroje, motory, elektromotory, transformátor, alternátor a dynamo, perpetuum mobile
28. **Síly a interakce.** Gravitační síla a její vlastnosti, Newtonův gravitační zákon. Elektrická síla a její vlastnosti, Coulombův zákon, souvislost el. síly a intenzity el. pole. Magnetická síla a její vlastnosti. Silná a slabá interakce

Chemie

1. Atom (modely atomu, jádro + elektronový obal, radioaktivita)
2. Periodická soustava prvků (vlastnosti prvků ve skupinách a periodách, elektronová struktura a anorganické názvosloví)
3. Chemická vazba (vznik, typy, hybridizace a tvary molekul)
4. Oxidace a redukce (redoxní děje v technologii a živých soustavách)
5. Chemická rovnováha (typy + ovlivnění chem. rovnováhy)
6. Chemická kinetika a termochemie
7. Roztoky (vyjadřování složení, acidobazické reakce, výpočet pH)
8. Vodík, kyslík (vlastnosti, reakce, sloučeniny, význam, použití)
9. s-prvky (vlastnosti, reakce, sloučeniny, význam, použití)
10. Bor a p-prvky s kovovým charakterem (zaměření na Al, Sn, Pb)
11. Uhlík, křemík (vlastnosti, reakce, sloučeniny, význam, použití)
12. Dusík, fosfor (vlastnosti, reakce, sloučeniny, význam, použití)
13. Síra (vlastnosti, reakce, sloučeniny, význam, použití)
14. Halogeny (vlastnosti, reakce, sloučeniny, význam, použití)
15. d-prvky (obecná charakteristika, I. a II. B skupina)
16. d-prvky (obecná charakteristika, Fe, Mn, Cr)
17. Základ org. chemie (typy vazeb, typy reakcí a činidel, izomerie, efekty substituentů)
18. Alkany, cykloalkany (struktura, chem. vlastnosti, ropa a její využití)
19. Nenasycené uhlovodíky (struktura, chem. vlastnosti, zástupci)
20. Aromatické a heterocyklické sloučeniny (struktura, reakce, zástupci)
21. Halogenderiváty a organokovové sloučeniny (vlastnosti + vliv na ŽP)
22. Dusíkaté deriváty uhlovodíků (zaměření na nitrosloučeniny + aminy)
23. Alkoholy a fenoly (porovnání, vlastnosti, reakce, význam)
24. Karbonylové sloučeniny a karboxylové kyseliny (chem. struktura, reakce, význam)
25. Deriváty karboxylových kyselin (rozdělení, reakce, zástupci)
26. Polyreakce (typy reakcí, vlastnosti a význam polymerů, vliv na ŽP)
27. Lipidy (rozdělení, reakce, biologický význam, metabolismus lipidů)
28. Sacharidy (rozdělení, chemické vlastnosti, metabolismus sacharidů)
29. Bílkoviny a nukleové kyseliny (struktura a rozdělení, proteosyntéza)
30. Enzymy a biochemické děje (vlastnosti, ovlivnění enzym. reakcí)

Informatika

1. Hardware
2. Operační systémy
3. Aplikační software, způsoby distribuce software a ochrana dat
4. Textové editory – formátování textu
5. Textové editory – práce s objekty
6. Typografická pravidla a autorský zákon, etické zásady a právní normy související s informatikou
7. Excel – základy práce s tabulkovým procesorem (statistické funkce, formáty, typy obsahů)
8. Excel – složitější vzorce a funkce (podmínka, vnořená podmínka)
9. Excel – graf, práce s více listy
10. PowerPoint – základy, pravidla tvorby prezentace
11. PowerPoint – použití animací, tlačítka, odkazy
12. Multimédia a multimediální technologie
13. Programování a algoritmus, základní pojmy
14. Algoritmy – větvení
15. Algoritmy – cyklus s pevným počtem opakování
16. Algoritmy – cyklus s podmínkou
17. Počítačová grafika – rozdělení
18. Základy vektorové grafiky
19. Základy rastrové grafiky
20. Sítě a internet

Matematika

1. Typy důkazů, dělitelnost čísel
2. Výroky a množiny
3. Definice a vlastnosti fcí, graf funkce, inverzní funkce
4. Lineární a kvadratická funkce
5. Mocnina s reálným exponentem, lineární lomená funkce
6. Lineární rovnice a nerovnice, soustavy, slovní úlohy
7. Kvadratická rovnice a nerovnice, soustavy, slovní úlohy
8. Exponenciální a logaritmické funkce a rovnice
9. Goniometrické funkce
10. Goniometrické rovnice a nerovnice
11. Trigonometrie
12. Planimetrie
13. Zobrazení v rovině
14. Stereometrie
15. Vektory, analytická geometrie lineárních útvarů
16. Uzavřené kuželosečky – kružnice, elipsa
17. Otevřené kuželosečky – parabola, hyperbola
18. Kombinační číslo, faktoriál, binomická věta
19. Kombinatorika a pravděpodobnost
20. Komplexní čísla
21. Posloupnosti
22. Řady, finanční matematika
23. Limita funkce
24. Derivace funkce
25. Integrál

Německý jazyk

1. Mensch
2. Familie
3. Wohnen
4. Alltag
5. Bildung
6. Sport
7. Reisen und Verkehr
8. Medien und AI (KI)
9. Gesundheit
10. Essen und Trinken
11. Mode und Einkaufen
12. Geld und Dienstleistungen
13. Jahreszeiten und Umwelt
14. Feste und Bräuche
15. Jugendszene
16. Kultur
17. Deutschland
18. Österreich
19. Schweiz und weitere deutschsprachige Länder, Fremdsprachen
20. Tschechische Republik, Prag und Budweis

Ruský jazyk

1. Семья
2. Наш дом, квартира
3. Моя жизнь, дневной режим
4. Свободное время
5. Образование и школа
6. Планы на будущее, профессии
7. Еда и кухня
8. Покупки
9. Спорт
10. Путешествие, средства передвижения
11. Отпуск, проживание
12. Мода и одежда
13. Природа, погода, времена года, охрана природы
14. Культура
15. Средства информации
16. Чешская Республика
17. Прага – столица Чешской Республики
18. Южная Чехия
19. Россия
20. Москва, Санкт-Петербург и значительные русские города

Španělský jazyk

1. La rutina diaria – las actividades durante el día laboral, el fin de semana, las diferencias en la rutina diaria de los españoles y los checos, las aficiones
2. Mi familia, mi casa, la vida familiar - los miembros de familia, las épocas de la vida, la educación de los niños
3. Mi región, mi cuidad, mi casa – dónde vivo, descripción de la región, de la ciudad
4. Los deportes – tipos de deportes, dónde se practican, mis deportes favóritos
5. De vacaciones – tipos de vacaciones, alojamiento, actividades, problemas
6. Transporte y viajes – los medios de transporte, las ventajas y desventajas, en el aeropuerto, en la estación
7. Gastronomía – los platos típicos de la República Checa, Espaňa, Latinoamérica, la preparación de la comida, en el restaurante
8. Los medios de comunicación – la prensa, la tele, el internet, la radio, las redes sociales
9. España-las lenguas oficiales, la geografía, las comunidades autónomas
10. El español en el mundo, los países hispanohablantes – la naturaleza, el clima, problemas de los países, las lenguas, los personajes famosos
11. La República Checa, Praga – la geografía, el clima, las regiones, la situación política
12. Los problemas actuales de la sociedad-problemas graves de la sociedad, el desempleo, el alcohol, las drogas, las relaciones interpersonales, la ecología
13. La vida cultural – el cine, el teatro, la pintura, la música, las personas famosas de la vida cultural
14. Las fiestas y tradiciones españolas, latinoamericanas y checas
15. Madrid, Barcelona – los monumentos, los lugares de interés, Gaudí, las galerías
16. El sistema educativo – la escuela, el sistema educativo en la República Checa y Espaňa, las asignaturas, el edificio de nuestra escuela
17. La literatura – la literatura española y latinoamericana, el escritor y el libro favorito
18. Las personas destacadas del mundo hispanoablante – personas importantes y sus profesiones, una persona preferida de Espaňa y de América Latina, la familia real
19. Andalusía – Granada, Córdoba, Ronda, Sevilla, Málaga, la comarca, la reconquista
20. Las compras y la moda – los tipos de tiendas, las prendas de vestir, mi estilo de moda

Zeměpis

1. **Země jako vesmírné těleso** – tvar a velikost Země, postavení Země ve vesmíru, pohyby Země a jejich důsledky, časová pásma, slapové jevy, kalendář
2. **Geografická kartografie** – globus, mapa, měřítko – rozdělení map, topografický a tematický obsah map, generalizace, základní kartografická zobrazení, metody mapování, letecké a družicové snímky, využití map, GIS, GPS
3. **Atmosféra** – chemické složení atmosféry, vertikální členění atmosféry, podnebné pásy, všeobecný oběh atmosféry, klimatologičtí činitelé, problematika skleníkového efektu a ozónové vrstvy, počasí, sezónní a místní proudění vzduchu, meteorologická předpověď
4. **Hydrosféra** – rozložení zásob vody na Zemi (oblasti s nadbytkem/ nedostatkem vody), bezodtoké oblasti, hydrologický cyklus, vlastnosti a pohyby mořské vody, využití světového oceánu, efekt El Niňo,
5. **Vodstvo pevnin** – říční síť, odtokový režim řek, přírodní a umělé vodní nádrže, ledovce, podpovrchová voda
6. **Litosféra** – členění zemské kůry, desková tektonika, orogeneze, charakteristika exogenních a endogenních pochodů, základní tvary zemského povrchu, typy hornin, horninový cyklus
7. **Biosféra, pedosféra** – rozložení a charakteristika biomů na Zemi a jejich ovlivnění klimatickými podmínkami, nejvýznamnější světové ekosystémy, biodiverzita, ochrana přírody – příklady národních parků v jednotlivých biomech; pedosféra – rozložení půdních typů na Zemi
8. **Geografie obyvatelstva a sídel** – rozmístění a skladba obyvatelstva, vývoj počtu obyvatel na Zemi, demografická revoluce, základní demografické ukazatele, náboženská struktura obyvatelstva, migrace, urbanizace, klasifikace sídel
9. **Primární sektor světové ekonomiky** – hlavní světové oblasti pěstování kulturních rostlin a chovu hospodářských zvířat, zemědělství a životní prostředí, rybolov, problémy lidstva v oblasti výživy, zelená revoluce, těžba dřeva, vývoj zaměstnanosti v jednotlivých hospodářských sektorech; těžba nerostných surovin – exportní a importní oblasti, světová energetika, energetické zdroje
10. **Sekundární sektor světové ekonomiky** – sekundární sektor – vývoj a členění průmyslu, industrializace, lokalizační faktory průmyslové výroby, hlavní průmyslové oblasti světa, hlavní průmyslová odvětví, vliv průmyslové výroby na životní prostředí
11. **Geografie dopravy, služeb a cestovního ruchu** – historie a druhy dopravy, vývoj dopravních sítí, dopravní uzly, mezinárodní doprava, vliv dopravy na životní prostředí;

rozmístění služeb, faktory jejich lokalizace, nejvýznamnější oblasti světového cestovního ruchu, cestovní ruch v ČR

12. **Politická geografie** – politicko-zeměpisné rozdělení světa, nezávislé státy – vývoj jejich počtu, závislá území, státní hranice, typy státního zřízení, míra demokracie, administrativní uspořádání, rozdělení světa dle ekonomických ukazatelů, HDP
13. **Mezinárodní integrace** – globalizace, hlavní vojenské, politické a ekonomické organizace, jejich funkce a význam a vnitřní struktura, NATO, OSN; stupně ekonomických integrací a jejich příklady
14. **Evropská unie** – územní vymezení, vznik a vývoj, ESUO, EHS, členské a kandidátské státy., organizační struktura, sídelní města evropských institucí; ekonomika EU – postavení ve světě, ekonomické rozdíly členských států, eurozóna, evropský jednotný trh, společný rozpočet; společná politika
15. **Geografie států jižní Evropy** – přírodní podmínky pro rozvoj hospodářství, obyvatelstvo, ekonomická úroveň jednotlivých regionů, cestovní ruch, státy Pyrenejského, Apeninského a Balkánského poloostrova, Řecko
16. **Geografie států západní Evropy** – přírodní podmínky, rozvoj hospodářství, obyvatelstvo, Francie, Velká Británie, státy Beneluxu
17. **Geografie států východní Evropy a Ruska** – rozpad SSSR a vznik samostatných států, Pobaltské státy, Ukrajina, Bělorusko, Rusko, současná politická a hospodářská situace, ostatní státy SNS
18. **Geografie států střední Evropy** – vymezení oblasti a přírodní podmínky, hospodářská úroveň, obyvatelstvo, integrace, cestovní ruch, alpské státy, Německo, Polsko, Maďarsko, Slovensko
19. **Geografie států severní Evropy a Pobaltských států** – přírodní poměry, osídlení, hospodářská úroveň, rybolov, Skandinávské státy, Dánsko, Island, Pobaltské státy
20. **Geografická charakteristika Severní Ameriky (Angloameriky)** – přírodní poměry, osídlení, jádrové oblasti, USA, Kanada, NAFTA a USMCA, postavení oblasti ve světě
21. **Geografická charakteristika států Latinské Ameriky** – přírodní poměry, obyvatelstvo, hospodářské poměry regionu, nerostné bohatství, zemědělská výroba, ekologie, cestovní ruch, střední Amerika, andské státy, Argentina, Brazílie, Mexiko
22. **Země arabského světa a Izrael** – společné rysy států, socioekonomická, kulturní a politická charakteristika, integrace, problematika Izraele, cestovní ruch
23. **Geografie států jižní a jihovýchodní Asie** – socioekonomická a politická charakteristika států s důrazem na Indii a nově industrializované státy JV Asie, cestovní ruch

24. **Geografie států východní Asie** – obyvatelstvo, hospodářské postavení regionu ve světě, Japonsko, Čína, Jižní Korea
25. **Subsaharská Afrika** – fyzickogeografická a socioekonomická charakteristika, cestovní ruch, integrace, významné státy oblasti
26. **Geografie Austrálie a Oceánie** – fyzickogeografická a socioekonomická charakteristika, kolonizace, osídlení, cestovní ruch, Australský svaz, Nový Zéland
27. **Globální problémy světa** – přehled a charakteristika hlavních celosvětových problémů, vývoj počtu obyvatel a problematika výživy, nedostatek pitné vody, hlad, propopulační a antipopulační politika, problematika surovinových zdrojů, degradace tropických deštných lesů a biodiverzity, globální oteplování, ozónová díra, mezinárodní konference a dohody k ochraně ŽP, trvale udržitelný rozvoj, globalizace
28. **ČR – přírodní poměry** – poloha a rozloha, povrch, geologický a geomorfologický vývoj ČR, klimatické poměry, vodstvo, stav a ochrana životního prostředí, chráněná území
29. **ČR – obyvatelstvo a sídla** – historie osídlení ČR, demografický vývoj, etnická a náboženská struktura obyvatelstva, urbanizace, migrace, zaměstnanost, památky UNESCO
30. **ČR – hospodářství** – vývoj ekonomiky, těžba nerostných surovin, lokalizační faktory průmyslu, hlavní průmyslová odvětví a průmyslové oblasti, zemědělská výroba, hlavní produkční oblasti rostlinné výroby, živočišná výroba, služby a cestovní ruch

Základy společenských věd

1. Psychologie jako věda
2. Vývojová psychologie, determinace lidské psychiky
3. Psychické vlastnosti a stavy
4. Psychické procesy a obsahy
5. Norma a její odchylky (deviace, psychické poruchy)
6. Sociologie jako věda
7. Sociální vztahy, sociální skupiny, struktura společnosti
8. Socializace, komunikace, kultura
9. Základy ekonomie
10. Hospodářský proces a hospodářská politika
11. Management a marketing + úkol kompetenčního modelu.
12. Peníze, finanční instituce, firmy a jejich právní normy
13. Mezinárodní vztahy a globální problémy + úkol kompetenčního modelu.
14. Politický systém a fungování demokracie + úkol kompetenčního modelu.
15. Právo a jeho význam
16. Ústava ČR a dělba moci
17. Občanské a rodinné právo
18. Pracovní a trestní právo + úkol kompetenčního modelu.
19. Světová náboženství
20. Úvod do filosofie a etiky
21. Starověká filosofie, sofisté, Sókratés
22. Platón a Aristotelés
23. Helénismus, středověká a renesanční filosofie
24. Novověká filosofie a filosofie osvícenství
25. Filosofie 19. a 20. století + úkol kompetenčního modelu.